

VI SKAL SIGRE!

Studiesirkel frå Raud Ungdom

Oktober

Vi skal sigre!

Studiesirkel frå Raud Ungdom

Forlaget Oktober A/S
Oslo 1978

Studiesirkel frå Raud Ungdom
Vi skal sigre!

© Forlaget Oktober, 1978

I. opplag, januar 1978, 3000
Trykt hjå A/S Duplotrykk, Oslo 1978

ISBN 82-7094-963-9

INNHALD

FORORD	s. 5
---------------------	------

MØTE 1

SOSIALISME — JA! KAPITALISME — NEI!	s. 8
--	------

Dødsulykka	s. 8
Noreg er eit diktatur	s. 8
Produksjon for profitt.	s. 9
Gift-skandalen.	s. 9
Likskap for loven	s. 10
Det er rettferdig å gjere opprør!	s. 10
Pøbler?	s. 11
Hammersborg	s. 12
Menneskeforaktarar	s. 13
Klasser	s. 13
Velside!	s. 15
Staten	s. 15
Sosialismen	s. 16
Eit nytt menneske	s. 18
Sosialismen i Noreg	s. 19
Væpna revolusjon	s. 19

MØTE 2

VERDA I OPPRØR	s. 22
Overfolking.	s. 23
Imperialismen	s. 23
3 verder	s. 24
Supermaktene	s. 24
USA	s. 26
Sovjet	s. 27
Den 3. verda	s. 28
Den 2. verda	s. 29
Krig.	s. 29
Ny verdskrig	s. 31
Kan vi sikre?	s. 32
Atomvåpen	s. 33

MØTE 3

SKOLEN	s. 36
Borgarskapet sin skole.	s. 36
Undertrykking avlar motstand.	s. 38
Kamp mot karakterar og eksamen!	s. 38
Mot det reaksjonære innhaldet i undervisninga!	s. 40
En lesende arbeiders spørsmål (dikt)	s. 40
Krev demokratiske rettar!	s. 41
Korleis vil vi ha skolen?	s. 42
Berre sosialismen kan skape ein bra skole	s. 43

TILLEGG	s. 46
Karl Marx	s. 48
Friedrich Engels	s. 49
Lenin og revolusjonen i Russland	s. 49
Stalin og sosialismen i Sovjet	s. 51
Mao Tsetung og revolusjonen i Kina	s. 52
Sovjet etter Stalin	s. 54
Kva er AKP(m-l)?	s. 55
Kva er Raud Ungdom?	s. 56
Sumarleir	s. 57
Streikekampen	s. 57
1. mai	s. 58
8. mars	s. 59
Nazisme	s. 59
Røde Garde	s. 61
Uredd	s. 61
Klassekampen	s. 61
Bøker som er fine å lese — og kva du finn i dei.	s. 62

FORORD

Dette er den nye studiesirkelen til Raud Ungdom. Han er meint som ei første innføring i kommunistisk politikk for ungdom. Opplegget inneheld litteratur til 3 møte.

Det første tar opp kvifor det kapitalistiske systemet som vi har i Noreg i dag er rote og kvifor vi må slåst for ein sosialistisk revolusjon.

Det andre møtet handlar om situasjonen i verda i dag, om dei store frigjeringskampane folket i den 3. verda fører, om kvifor nokre land er fattige og andre rike, og om supermaktene USA og Sovjet som planlegg ein ny verdskrig.

Det tredje møtet handlar om skolen i Noreg i dag, om kvifor det er rett å gjere opprør i skolen, og om korleis vi ønskjer at skolen skal vere. Bak i heftet vil du finne ein del korte artiklar som du kan lese utanom, dei gir nyttig kunnskap om dei kommunistiske klassikarane, om AKP(m-l), om Sovjet i dag, om bøker du bør lese og mykje anna.

Det er lagt opp til at sirkelen skal ha 3 møte. Det er lurt å ha desse med eit visst mellomrom slik at de får førebudd dykk. Ei veker eller 14 dagars mellomrom kan vere bra, men ikkje lenger i alle fall. Dersom de har tid på kvart møte, kan de avslutte det med eit punkt som

kan kallast «Aktuelt» der de diskuterer kampar de står oppe i, ting folk lurar på og vil spørje om osb.

Kvifor lage studiesirkel? For at du skal skjønne samfunnet. Du må skjønne samfunnet for at du skal kunne endre på det. Du ser at det er arbeidsløyse, at ungdommen ikkje har nokon stad å vere, at politiet dunkar laus på ungdommen, at du blir pressa av karaktersystemet. Du veit at du blir handsama som ein unge på skolen. Kvifor er det sånn? Sirkelen prøver å gi svar. Han gir *kommunistiske* svar fordi det er vi kommunistar som vil styrte heile samfunnet og bygge eit nytt der arbeidarklassen rår.

Kven kan vere med på sirkelen? Alle som er interesserte i kva Raud Ungdom slåst for, alle som er interesserte i å ta opp kampen, alle som vil lære noko om sosialismen. Det vil sikkert vere best å få ein som har politisk røynsle til å leie sirkelen, men det er ikkje noko i vegen for at ein gjeng ungdommar kan setje i gang sjølve.

Sirkelheftet er også fint å lese sjølv om du ikkje ønskjer å vere med i ein studiesirkel. Det er og fint å gi bort til andre.

Denne sirkelen kjem i ei tid med oppsving i ungdomskampen. På ei lang rek-

kje stader i Noreg har ungdom tatt saka i egne hender og okkupert hus. Kampen mot karakterar i skolen er reist. I Oslo og mange andre stader slåst ungdommen mot politivalden. Mellom ungdommen aukar solidariteten med dei kjempande folka i 3. verda. I ei slik tid må vi studere for å verte flinkare til å kjempe, for å stå på og ikkje la oss lure av borgarskapet. I ei slik tid er *Raud Ungdom* viktig. Raud

Ungdom er organisasjonen for deg som er ung og opprørsk, som tar del i desse kampane, som ønskjer slutt på undertrykkinga og som ønskjer revolusjon. Støttar du Raud Ungdom, kan du bli med i Raud Ungdom. Raud Ungdom er ingen organisasjon for «dei utvalde». I Raud Ungdom kan du vere med å slåst og lære meir om kommunisme enn denne sirkelen gir. Meld deg inn!

MØTE 1

SOSIALISME — JA!
KAPITALISME —
NEI!

Møte 1: Sosialisme — Ja! Kapitalisme — Nei!

DØDSULYKKA

Torsdag 14. november 1977 blei ein lærling som var 17 år gammal drepen i ei arbeidsulykke. Han jobba på Furuset i Oslo for det store byggefirmaet Ragnar Evensen. Dette var ei ulykke, men kven var ansvarlege?

Det hasta med å få blokka ferdig. Sje-fen jaga på arbeidarane: tempo, tempo, tempo! Arbeidarane protesterte. Dei var redde for å balansere langt over bakken på isete plankar og utan vern.

Dei kravde tryggingsnett og at det skulle bli spikra opp rekkverk. Ingen ting skjedde. «Det er alt for vanskeleg å gjere,» sa sjefane. «Vi drit i det, det kostar pengar og tek berre meir tid,» tenkte dei sikkert for seg sjølve. Resultatet var ulykka.

For å sikre profitten sin tvingar kapitalistane arbeidsfolk til å risikere livet under farlege arbeidstilhøve.

NOREG ER EIT DIKTATUR

Slikt skjer i Noreg i dag. Det blir sagt at Noreg er eit demokrati, men demokrati tyder folkestyre. Det er ikkje noko folkestyre for arbeidarane på byggjefeltet til Ragnar Evensen på Furuset. Her er

det Ragnar Evensen sjølv og dei sjefane han har tilsett, som rår. Arbeidarane må gjere det som vert pålagt dei, utan omsyn til om det fører dei opp i livsfarlege situasjonar. Desse kapitalistane dikterer

arbeidarar, funksjonærar, ekspeditriser, lagerarbeidarar og kontordamer. Difor seier vi at det er *kapitalistane sitt diktatur* over arbeidsfolk i Noreg i dag.

Folk kan stemme ved vala, men partia på Stortinget vernar om kapitalistane. Vanlege folk får ikkje makta ved å leggje ein stemmesetel i ei valurne.

I andre land der kapitalistane får arbeidsfolk ikkje eingong lov til å stemme ved val. Chile er eit slikt land. Her er det og kapitalistane som får, men dei har innført eit fullstendig diktatur for å halde folk nede. Dette kallar vi fasisme.

PRODUKSJON FOR PROFITT

Kva tel mest for dei som eig fabrikkane, bankane og reiarlaga? Dei tenkjer berre på å skaffe seg meir pengar, stadig meir pengar.

Arbeidsfolk treng og pengar for å skaffe seg mat, klede, hus og andre nødvendige ting. Slike ting har ikkje kapitalistane noko problem med å skaffe seg. Dei har nok pengar til å leve i luksus, til å eige mange bilar, privatfly, landsete og store hus. Dei har pengar til å halde

kjempefestar og dra verda rundt på ferieturar.

Dei ønskjer størst mogleg fortjeneste (profitt) for å kunne kjøpe fleire fabrikkar, tilsetje fleire arbeidarar og funksjonærar, skaffe seg større og større *makt*.

Det er kapitalistane som bestemmer kva som skal lagast i Noreg. Produksjonen skal gjere dei som alt er rike enda rikare og mektigare.

GIFT-SKANDALEN

Teckomatorp er ein stad i Sør-Sverige. Her ligg det ein kjemisk fabrikk som heiter BT-Kjemi.

I 1975 byrja folk som budde i nærleiken av fabrikkjen å protestere. Lufta var gjort urein og folk byrja å bli sjuke. Dei kravde undersøkingar og at arbeidet på fabrikkjen skulle stoppast til det blei klart kva som var gale. Dei kontakta leiarane for bedrifta og staten. Staten gjorde ingenting, og direktøren sa at det var

tull og kalla det «nonsens». Ingen ting skjedde.

To år seinare blei det avslørt at det var grave ned hundrevis med tønner fulle av livsfarleg gift i område rundt fabrikkjen. Tønnene hadde byrja å ruste, og gifta rann ut. Drikkevannet nedanfor fabrikkjen kunne ikkje brukast. Dyr som fekk i seg gifta døydd på sekundet.

Folk frå staten freista å dysse saka ned og sa at det likevel ikkje var farleg å

bu der, men dette var løgn. For i november 1977 blei det fødd ein dødfødd unge fordi mora hadde fått i seg noko av gif-
ta.

Sjefane fekk grave ned gifttønnene for å spare pengar. Dei visste kva dei gjorde. Dei visste at tønnene før eller

seinare måtte gå sund og gifta spreie seg.

Det blir snakka mykje om naturvern og om at ein skal ha eit bra nærmiljø. Men kapitalistane gir faen i folk og natur når dei kan spare pengar på det og gjere fortienesta si større.

LIKSKAP FOR LOVA?

Kva skulle blitt gjort med direktøren og dei andre sjefane ved BT-Kjemi i Sverige?

Kva skulle blitt gjort med direktøren og dei ansvarlege sjefane ved Ragnar Evensen i Oslo?

Slike folk skulle blitt avsette på sekundet. Dei skulle stille i retten og stått til ansvar for handlingane sine. Dei skulle fått lange fengselsstraffer.

Kva skjer i Noreg og i Sverige og i alle andre kapitalistiske land? Slike folk går fri (stort sett). Dei får halde fram i jobbane sine. Kvifor? Fordi det er kapitalistane som har makta i dette samfunnet. Politiet er ikkje til for å arrestere sjefar og direktørar. Dommarane er ikkje utdanna for å dømme dei rike. Fengsla har ingen ledige celler for dei som har makta.

Frå rivinga av Hammersborg skole. Purken brukte hestar, køller og rå vald for å få vekk okkupantane slik at Frelsesarmeen kunne få byggje det nye huset sitt der skolen og ungdomsklubben låg før.

Kva skal politiet, dommarane og fengsla brukast til?

DET ER RETTTFERDIG Å GJERE OPPRØR!

Tenk deg at arbeidarane ved Ragnar Evensen ikkje fann seg i denne slavedrifta lenger. Tenk deg at dei greip fatt i sjefane, kalla inn til møte der hundrevis av arbeidarar var til stades og let sjefane stå

fram der. Tenk deg at arbeidarane spar-
ka sjefane og let dei få jobbe med å
blande sement og sand og lempe stein,
og at arbeidarane sjølve valde leiarar
som dei stolte på som skikkelege folk,

folk som tenkte på at ein måtte verne helsen til arbeidarane.

Dersom du tenkjer deg det, så anar du korleis vi skal få det her i landet når Noreg ein dag skal bli eit fritt, sosialistisk land.

Dette er demokrati. Da vil det vere dei som jobbar som har makta. Da vil det vere folkestyre. Framleis vil det vere nokre som blir diktert over. Men no er det arbeidarane som dikterer over dei som før har vore sjefar og eigarar. Det er ikkje eit lite mindretal pampar og rikfolk som dikterer over alle oss andre.

Vi kallar difor sosialismen for *prole-*

tariatets (arbeidaranes) diktatur. Kapitalistane sitt diktatur er at makta ligg i hendene på få personar, medan dei som jobbar blir undertrykte. Det er urettferdig. Proletariatets diktatur, sosialismen, er fleirtalet sitt diktatur over det vesle mindretalet som ønskjer å undertrykkje og utbyte arbeidsfolk. Frå synstaden til arbeidarklassen og dei undertrykte masane er sosialismen difor rettferdig.

Spørsmål:

Er det rett at det er diktatur i Noreg og at det ikkje er demokrati for arbeidsfolk?

PØBLAR?

Lat oss ta eitt steg om gongen. Det er rettferdig at arbeidsfolk har makta. Det er dei som lagar alt. Det er dei som er fleirtalet i samfunnet. Det er urettferdig at ein direktør i Holmenkollåsen som aldri har fått olje på fingrane skal leve i sus og dus for eit overskot som arbeidarane har skapt.

Men kva vil eigentleg skje dersom arbeidarane *i dag* krev rettferd og tar seg til rette? Kva vil skje om dei gjev direktøren ordre om å vaske brakkene på Furuset? Kva vil skje om dei sparkar sjefane sine, gjer opprør, vel sine egne til leiarar?

Politi, militære og avishets er stikkord her. Aftenposten, Arbeiderbladet, Dagbladet og VG vil bli heilt frå seg. TV og radio vil koke over av prat om ekstremistar og vald mot uskuldige. Ny Tid og

«Friheten» vil bable om at ein må vente til Stortinget har fått handsama saka.

Aviser, TV og radio vil lyge så det renn av dei. Dei vil framstille det som har skjedd fullstendig på hovudet.

Alle vil rope om at det er ulovleg. Det er klart at det er ulovleg. Det er jo kapitalistane som har laga lovene. Det er jo lovene til kapitalistane. Det er klart at kapitalistane meiner at sosialismen er ulovleg.

Politiet vil komme. Dei vil freiste å rydde byggeplassen. Når arbeidarane tar att, vil politiet gå til åtak med køller, hestar, bikkjer og skjold. Arbeidarane vil bli dregne inn i politibilane. Mange vil bli dømde. Fengsla vil bli fulle av arbeidarar, og ikkje av direktørar som nektar at det blir sett opp tryggingnett eller som grev ned gifttønner.

Alt i dag er det slik at når arbeidarar streikar og jagar vekk streikebrytarar, så kjem politiet i flokkar for å tvinge dei

vekk og arrestere dei. Det skjedde ved Linjegods i Oslo, ved brygga i Oslo og fleire andre stader.

HAMMERSBORG

I Oslo var det ein skole som heitte Hammersborg. Han låg i svartaste sentrum, og var også tilhaldsstaden for ein stor ungdomsklubb. Så blei det vedteke at skolen og klubben og alt skulle rivast. Dette protesterte ungdomen mot, sjølv-sagt. Kvifor skulle dei gi opp lokala sine fordi om Frelsesarmeen og Postspare-banken absolutt ville byggje der dei hadde klubben sin?

Det var rettferdig av ungdommane å forsvare staden sin. Men kva sa politikarane i staten og bystyret? Skal ein tru på lærebøkene våre på skolen, så er staten

og kommunen noko som tar omsyn til alle. Men kommunestyret i Oslo stemte for rivinga. Og her fekk vi sjå kva politiet skal brukast til.

Eitt hundre og tjue purk med hestar, bikkjer, langkøller og handjern gjekk til åtak. Ungdom i tital blei slått, dregne i håret, sparka og bitne.

Hammersborg blei rive til slutt, men ungdommen i Oslo sentrum har lært mykje om politiet. Det er ikkje lenger mange som trur på eventyret om politimannen som klappar små barn på hovudet og hjelper gamle over gata.

Unge aktivistar frå klubben på Hammersborg er ute med løpesettlar.

MENNESKEFORAKTARAR

Men gjorde ikkje politiet berre jobben sin? Det er avslørande at jobben til politiet er å banke opp ungdom som slåss for det som er rett og rettferdig. Har nokon høyrte om at politiet har «jobba» med å banke opp kapitalistar som nekta arbeidarar høgere løn?

Det er ikkje berre organisert motstand som får politiet til å gå berserk. Politifolka blir opplærte til å forakte arbeidsfolk og ungdom. Dei blir opplærte til å handsome folk som lort. Kvar dag får ungdom juling i Oslo og i andre byar av di nokre politifolk ikkje likar trynet på dei.

Kva tykkjer de om denne historia? To gutar på 16 år stel ein bil. Dei får ein politibil på hjul. Forfølginga er i gang.

Det går i rasande fart gjennom byen og ut til Fornebu flyplass. Gutane stoppar og spring for å komme unna. Ein ikkje alt for sprek politimann tar opp followinga av den eine. Han spring litt, orkar ikkje meir, dreg opp ein pistol og skyt. Kula råkar guten i ryggraden. Han

døyr med ein gong. *Ein 16-åring blei drepen fordi han stal ein bil!*

Dette er inga oppdikta historie. Ho er sann. Dette skjedde i Oslo sommaren 1975. Det høyrer med til historia at politimannen blei frikjend for mordet, sjølv om det er ulovleg for politiet både å bera våpen på seg og bruke våpen utan at det er gitt eit særskilt løyve til det. Og det høyrer med at politifolka i rettssalen klappa høgt da han blei frikjend.

Alle politifolk er ikkje slik. Mange polititenestemenn reagerer sjølve mot valden og dei fascistiske elementa. Men desse politifolka vert sjølve undertrykte av politileiinga og torer knapt å ta til motmæle. Samstundes får dei fascistiske elementa i politiet mest frie hender til å drive valdshandlingar mot ungdom og andre undertrykte grupper i samfunnet.

Når ein slåst mot politivalden er det viktig å brennemerkje dei verste elementa og oppmode jamvel andre politifolk til å ta avstand frå dei.

KLASSER

Dei som bur i landet vårt er ikkje likt stilte. Dei er delte i klassar. Arbeidarane i fabrikkane, på lagra, ekspeditriser, reinhaldspersonale, postbud og mange andre høyrer til arbeidarklassen. Sams for alle arbeidarar er at dei ikkje eig fabrikkar. Dei må jobbe for andre for å få løn. Dei tener ikkje meir enn at utgifter

til mat, husleige og klede så vidt blir dekte.

Skipsreiar Jahre, fabrikkeigar Bjerke, entreprenør Evensen, butikksjef Strøm, banksjef Melander og andre høyrer til kapitalistklassen. Ofte brukar ein og ordet borgarskapet om denne klassen. Det er dei som eig fabrikkane, maskinane,

Under kapitalismen vil det alltid vere arbeidsløyse, og ho vil spesielt råke ungdommen. Mange tusen ungdommar går arbeidslause og får ikkje eingong trygd. Derfor er det mange arbeidslause ungdommar som ikkje let seg registrere på arbeidskontoret.

dei store skogane forsikringsselskapa og bankane. Dei er rike. Dei har fått pengane sine ved at andre jobbar for dei.

Dei tilset arbeidarar og gir dei løn. Men arbeidarane skaper mykje større verdiar enn det dei får i løn. Overskotet stel kapitalistane frå arbeidsfolk. Arbeidsfolk blir tvinga til å jobbe gratis for kapitalistane store delar av dagen. Dette kallar vi *utbyting!*

Arbeidarklassen og kapitalistklassen er dei viktigaste klassane i landet vårt. Men det bur og bønder og fiskarar, kioskeigarar, tannlegar, advokatar og lektorar her. Folk i slike grupper kjem oftest i ei mellomstilling. Dei høyrer korkje til arbeidarklassen eller kapitalistklassen. Vi seier at dei høyrer til småborgarskapet.

VEL SIDE!

Skolebøkene våre seier at arbeidarar og kapitalistar er i same båt. Dei seier at dei må samarbeide fordi samarbeid er bra for alle. Det er ikkje sant.

Saka er at dess meir arbeidarane slit og dess meir dei får i løn, dess meir tener kapitalistane. Arbeidarane er interesserte i høgare løn, trygge arbeidsplassar og eit tempo som ikkje knekkjer dei. Kapitalistane pressar opp tempoet, gir faen i tryggleiken og pressar løna ned.

Det som er til fordel for arbeidarane går utover kapitalistane og omvendt!

Difor må vi vurdere det som skjer ut frå om det er til fordel for arbeidarane eller kapitalistane. Vi kommunistar har valt side. Vi støttar arbeidarklassen. Det

gjer vi både fordi det er rett og rettferdig, og fordi det er arbeidarklassen som skal knuse kapitalismen og innføre sosialismen.

Mao Tsetung, kommunisten som leda det kinesiske folket fram til frigjering og sosialisme har sagt:

«I klassesamfunnet lever alle som medlem av ein spesiell klasse, og kvar tenkjemåte har utan unntak eit klassestempel.»

Spørsmål:

Er det sant at alt som skjer og det vi gjer tener den eine eller den andre klassen? Trekk fram eksempel og diskuter dette.

STATEN

Politivald. Purken går laus på ungdom som har okkupert Hammersborg skole (november 1976).

Staten er politi, soldatar og offiserar, dommarar, fengsel, skolar, universitet og departement. Kort sagt er det svært mange ting. Det viktigaste ved staten er politiet, soldatane, offiserane, dommarane og fengsla. Slik har det alltid vore.

Oppgåva til politi, soldatar, dommarar og fengsel er å undertrykkje arbeidsfolk. Det er å sikre at kapitalistane har herredømet i landet vårt. Nokre vil seie

at dette ikkje er rett. Men dersom vi stiller spørsmålet om kva klasse i Noreg som er tent med staten, så ser vi at svaret blir *kapitalistane*.

Skolen er ein del av staten. Er skolen til fordel for fleirtalet av elevane? Er han laga for elevane? Eller er han laga for at kapitalistane skal få arbeidarar som er lydige og sjefar som er jævlige? Dette skal vi ta opp nøyare etterpå.

SOSIALISME

Kina er sosialistisk. Der er det arbeidsfolk som har makta. Der blir ikkje soldatane brukte mot arbeidsfolk og bønder, men står klare til å forsvare landet. Der blir ikkje politiet brukt mot ungdommen, men hjelper og vernar folk. Dei forfølgjer berre dei som ønskjer å innføre det urettferdige utbytarsamfunnet att.

Der er ikkje skolane proppa med tørt og keisamt pensum, men det ein les om, får ein prøve i det verkelege livet. Der kritiserer arbeidarane fabrikkleiarane og kvarandre. Ein av metodane er store veggaviser som kan lesast av alle.

«Sjefen vår, kamerat Tien, må sjå til å ta seg saman. No har vi sagt i fleire veker at det må skaffast fram nokre vifter i fabrikkhallen. Det er alt for mykje røyk der frå dei nye maskinane. Dette gidd han ikkje gjere noko med. Han seier han har så mykje anna å tenkje på. Vi finn oss ikkje i det. Til onsdag

skal viftene vere her, elles får Tien komme på møtet vårt torsdag og forklare seg. Vi har ikkje bruk for ein sjef som ikkje tenkjer på helsa vår.»

Lat oss tenkje oss at Tien ikkje gidd å bry seg om kritikken. Han gir blaffen i viftene og kjem ikkje på møtet. Da kan det godt vere at arbeidarane sparkar Tien og vel seg ein ny leiar.

Kan slikt skje i Noreg? Kva som vil skje i Noreg dersom ein arbeidar rettar kvass kritikk mot sjefen sin, det veit vi.

I Stavanger er det ein fabrikk som heiter Norsk Hammerverk. 21. mars 1975 blei ein arbeidar som heiter Geir Sundet sparka *fordi han hadde vore for ivrig til å drive miljøvernarbeid på fabrikk*en. Kapitalistane likte ikkje kritikk av arbeidsforholda — vekk med arbeidarren.

No gjekk det litt annleis enn kapitalistane venta. Fleire arbeidarar støtta Geir. Også desse folka vart spraka. Ar-

Proletariatets diktatur tyder verkeleg demokrati for arbeidsfolk. Dette er eit maleri frå Kina som viser korleis folk hengjer opp veggaviser og diskuterer dei. Dette er vanleg over heile Kina, og alle har rett til å hengje opp veggaviser, kome med kritikk og framlegg og få dei diskuterte.

beidarane gav seg ikkje, og heile landet vart kjend med saka. Sjølv om arbeidarane ikkje fekk jobbane sine attende, så blei dei eit førebilete for heile arbeidar-klassen ved den solidariteten dei viste.

I Kina blir sjefane avsette dersom dei ikkje gjer det arbeidarane krev. I Noreg får arbeidarane sparken når dei slåst for det som er rettferdig. Det er ingen *liten skilnad* på sosialisme og kapitalisme!

EIT NYTT MENNESKE!

Målet med sosialismen er å forandre heile samfunnet og forandre menneska. I kapitalismen blir vi lærte opp til å bli egoistar. Vi skal tenkje på oss sjølve, streve oss oppetter på andre sin kostnad.

Under sosialismen er det annleis. Der er det folket som eig fabrikkane. Dess meir som blir laga, dess betre blir det for alle. Der hjelper ein kvarandre. Der vert egoisme sett ned på fordi det hindrar framgang, medan solidaritet og samhald blir oppmuntra. Difor er sosialismen mykje betre, tryggare og rikare for arbeidsfolk.

I eit sosialistisk land kan vi gjere ting som er umogleg under kapitalismen. I Noreg har vi ikkje mat nok sjølve. Vi kjøper det meste frå utlandet. Fleire og fleire gardsbruk vert lagt ned fordi dei ikkje er lønsame nok.

Under sosialismen skal vi ta omsyn til det som folket i Noreg og i heile verda er best tente med. Tenk kva vi kan gjere saman da! Vi kan dyrke opp landet vårt, sette fisk i vatn og elvar, gjere fjellsidene grøne, bruke krafta frå elvane til kjempestore drivhus fulle av tomatar,

druer og bananar.

Vi skal byggje vegar, bruer og jernvegar og binde heile landet saman. Vi skal lage kinoar, symjebasseng og teater over heile landet. Vi skal greie å gjere alt mogleg berre vi er kvitt kapitalismen.

Pampar og byråkratar skal vi slå ned på. Det skal vere folk til å leie arbeidet, men dei skal ikkje få lov til å undertrykkje arbeidsfolk. Leiarane skal hentast frå arbeidarklassen. Dei skal få arbeida mykje på fabrikkgolvet, og ikkje få gro fast i ein kontorstol.

Alle skal bli sikra arbeid. Det skal bli dagheimar til alle barn. Vi vil bli kvitt arbeidsløysa, for vi arbeider for at alle skal få det betre, og da kan vi ikkje sløsa bort arbeidskrafta.

I eit sosialistisk Noreg skal vi ikkje skape kjempebyar som rotnar opp i eksos og møkk. Vi skal lage byar der åkrane går tett inntil fabrikkane; der mannen kan vere bonde medan kona jobbar i fabrikk; der det er plass til parkar og store fritidsområde, leikeplassar og idrettsanlegg.

SOSIALISME I NOREG

Fleirtalet av arbeidsfolk i Noreg er ikkje revolusjonære no, men kapitalismen er urettferdig, og uretten og undertrykkinga vil ikkje bli borte. Ho blir stadig hardare. Der det er undertrykking, der er det motstand. Der det er urett, er det folk som slåst for rettferd.

AKP(m-l) er det kommunistiske partiet i Noreg. Partiet har gjort mykje bra. Det har leda store demonstrasjonar og streikar. Det har støtta frigjeringsrørsler og skoleelevar som har aksjonert. Raud

Ungdom er ungdomsorganisasjonen til AKP(m-l). Vi leier ungdommen til å gjere opprør mot urettferda. Vi slåst for eit sosialistisk Noreg.

Vi har gjort mykje bra, men framleis er vi få og det er mange som ikkje kjenner oss, det vedgår vi gjerne. Men vi veit at framtida tilhøyrer dei som slåst for ei rettferdig sak. Ho tilhøyrer dei som slåss for sosialismen. Noreg vil også ein dag bli sosialistisk.

VÆPNA REVOLUSJON

Men det finst ingen lett veg fram til sosialismen i Noreg. Kapitalistane har det bra her i dag. Dei har makta. Dei har pengane. Dei ønskjer ikkje å gi frå seg pengane og særrettane sine. Dei vil sette seg imot sosialismen med nebb og klør. Dei vil bruke soldatar og politi til å knuse ei sterk revolusjonær rørsle.

Det er difor vi seier at det er nødvendig med ein væpna revolusjon. Skal arbeidsfolk få makta for å skape eit rikt liv for folket i Noreg, må dei *ta makta* frå kapitalistane. Dei må ta ho med våpen i hand, for kapitalistane vil forsvare makta si og freiste å underkue folket

med våpen i hand.

Den revolusjonære vegen er ingen lett veg å gå. Vi kan ikkje love lettkjøpte singlar.

Likevel er valet lett. For kva skal vi bruke livet vårt til? Skal vi bruke det til å krype for kapitalistane og svelge i oss all urettferda? Nei! Vi skal bruke livet vårt til å knuse all urettferd. Vi skal bruke det til å skape eit nytt samfunn med fridom. Eit rikt samfunn for det arbeidande folket, eit sosialistisk samfunn.

Spørsmål:

Kvifor er sosialismen bra for deg?

MØTE 2: VERDA I OPPRØR

Møte 2: Verda i opprør

Dersom du nokon gong er så heldig at du får reise til Kina og skal ta fly heim att, vil du sjå noko rart: Når du flyg over Kina vil du sjå at elvane er smale og at digre område rundt elvane er heilt grøne. Men når du kjem over India er alt annleis: Elvane er breie, langsmed elva er det eit smalt, grønt belte, men utanfor der er alt brunt.

Kva kjem dette av? I Kina bur det 800 millionar menneske. Ingen av dei svelt lenger. Elvane er temte og lagde i kanalar, det er bygd vatningsanlegg som gjer det mogleg å dyrke opp jorda og skaffe mat til alle. Dette kan dei gjere fordi det har vore sosialistisk revolusjon i Kina.

Folket har tatt makta sjølve og samarbeider for å løyse dei enorme oppgåvene.

Før var forholda i Kina temmeleg like forholda i India i dag. Folk svalt i hel, jorda var ikkje dyrka opp, det fanst mest ikkje mat. Fattigdommen var utrulleg. I India i dag fløymar elvane over, og alt vatnet renn ut i havet til inga nytte. Dette vatnet kunne ha vore brukt til å gjere jorda fruktbar og skaffe mat til folket. Men det er berre rett ved elva at det er grønt, elles er jorda tørr og brunsvidd. Folket svelt, og mange dreg inn til byane for å tigge fordi det verken er mat eller arbeid på landsbygda.

Frå Hsingua-fylket i Aust-Kina. Dette området var tidlegare sump. No er det laga kanalar og vatningsanlegg og er heilt oppdyrka.

OVERFOLKING?

På skolen lærer vi at grunnen til denne fattigdommen i u-landa er at det er for mykje folk der, at dei ikkje kan lese og skrive og har så lite utdanning, og at dei ikkje får nok hjelp frå oss som bur i industriland.

Dette er tull. Dersom dette var sant, korleis kunne vi da forklare at Kina har nok mat til sine 800 millionar, medan dei 500 millionar innbyggjarane i India svelt?

Nei, grunnen til at land som India, og Kina før, er så fattige, er at andre heile tida har tatt rikdommane frå dei. Land som England, Frankrike, Belgia, Spania, Portugal osv., som har hatt koloniar, har tent på at u-landa er underutvikla. Dei har tvinga land som India til ikkje å utvikle industri, jernbane, fabrikkar, vegar og skolar. I staden har dei tvinga desse landa til berre å selje rå-

Fattigdommen i India er særlig grell.

varene sine. Kol, jern, bomull osv. har blitt stole frå folka i u-land, medan dei rike i kolonilanda har tent pengar. Derfor er desse landa underutvikla.

IMPERIALISME

Herskarane i dei kapitalistiske landa kan ikkje nøye seg med å tene pengar på arbeidarene i sitt eige land. Dei må og utbytte arbeidsfolk i andre land. Dei tvingar u-landa til å selje råvarene sine billig, dei plasserer pengar og fabrikkar i andre land, men trekkjer fortienesta ut av landa. Dei brukar våpen, vald og terror for å halde folk nede og for å få desse landa til å gjere som dei vil.

Dette kallar vi *imperialisme*.

Grunnen til at folket i Kina ikkje svelt

lenger, er at dei har kasta dei engelske, amerikanske og japanske imperialistane på sjøen, og styrta dei i Kina som selde landet til desse imperialistane. Gjennom revolusjonen blei dei sine eigne herrar og kunne styre utviklinga sjølv til beste for folket. Kina er blitt *sosialistisk*.

Spørsmål:

Kvifor er det slik at nokre land er fattige og andre rike?

3 VERDER

Verda i dag kan verke som ein sydande vulkan på oss. Overalt er det noko som skjer: Krigar, opprør, statskupp, flykapringar, demonstrasjonar og tortur. Kva er det som skjer? I kva retning går det?

Vi får eit godt, rett og oversynleg bilete som gjer at vi kan skjønne utviklinga i verda dersom vi delar landa inn i tre grupper.

— Den delen vi kallar den første verda, eller *supermaktene*, er Sovjet og USA.

— Den andre verda er landa i Europa, pluss m.a. Canada, Australia og Japan.

— Den tredje verda er landa i Asia, Afrika og Latin-Amerika.

SUPERMAKTENE

Supermaktene USA og Sovjet er dei største imperialistmaktene i verda i dag. Dei har interessar over alt. Dei har så mykje våpen og eit så sterkt militærapparat at dei kan føre krig over heile verda. Dei har som mål å herske over heile verda. Ingen andre imperialistiske makter er så sterke som dei. Difor kallar vi dei *supermakter*.

Supermaktene USA og Sovjet er dei verste til å utbytte og undertrykkje folk i verda i dag. Dei strekkjer fangarmane sine til alle delar av jorda, held folk nede i fattigdom, skyt folk ned når dei gjer motstand, lagar kupp og prøver å diktere over folk.

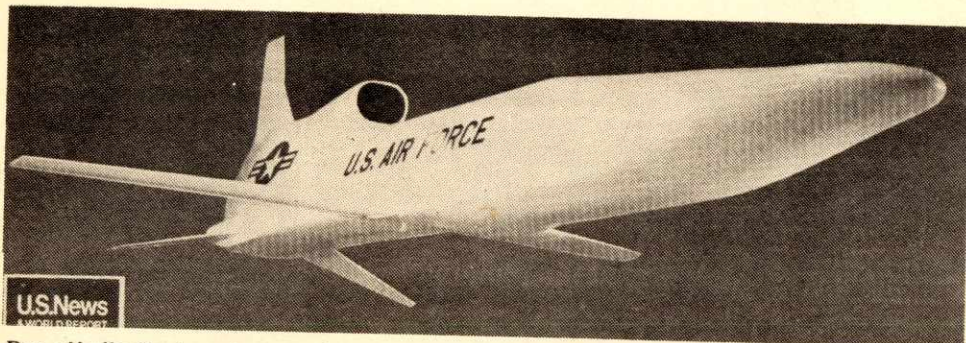
Grunnen til at supermaktene har så

mykje våpen er at dei heile tida vil ha meir makt og meir rikdom. Til sjuande og sist går dei til krig for å tryggje dette. Supermaktene konkurrerer seg imellom om å ha makta i verda. Det er ikkje mogleg for dei å verte samde om å dele jorda. For når ei av supermaktene merker at ho har meir makt enn den andre, kjem ho til å prøve å presse den andre attende og ta over landområde som den andre har dominert før. No er det slik at supermaktene ikkje utviklar seg likt. Difor må denne harde kampen som dei fører mot kvarandre før eller seinare ende opp i krig mellom supermaktene. Det er ikkje mogleg å tenkje seg denne krigen som noko anna enn ein ny verdskrig.

Unge fridomskjemparar i Eritrea. Folkekrigen i Eritrea har vunne store sigrar den siste tida, og frigjeringsa er nær. Folket i Eritrea har ført krig for det nasjonale sjølvstendet sitt og har kjempa mot ein etiopisk hær som er beinveges leda av cubanske rådgjevarar som er utsende av Sovjet.

USA

Den såkalla Cruise-raketten, eit av dei nyaste og lengst utvikla øydeleggjingsvapna til supermakta USA.

Dei som har makta i USA pratar mykje om at dei er for fridom og menneskerettar. Dette er berre løgn. USA har millionar av menneskeliv på samvitet berre etter 2. verdskrigen. Dei førte krig mot folket i Vietnam i 15 år, dei har organisert kupp i land som Chile, Iran, Indonesia og Guatemala, og i Hellas.

I Vietnam sa USA at dei førte krig for fridommen til Vietnam. Dette var sjølv sagt berre løgn. I 1953 sa president Eisenhower den verkelege grunnen til at USA var i Vietnam. Han sa rett ut: «Sett at vi tapte Indo-Kina (dvs, Vietnam, Laos og Kampuchea). Fell Indo-Kina, ville halvøya, den siste landstripa der, neppe la seg forsvare. Det ville bli slutt på skipingane av tinn og tungsten* som vi set slik pris på frå dette området. På den billigaste måten freistar vi å hindre noko som ville få dei mest alvorlege følgjer for tryggleiken til USA, for makta vår og for evna vår til å få visse ting vi øns-

sker frå rikdommane i det indokinesiske området og Sørøst-Asia.»

Her var det ikkje mykje prat om fridom, men dess meir om pengar og makt!

I 1960 invaderte USA beinveges, og sette i gang nokre av dei verste myrderia verda hadde sett til da. Millionar blei drepne og såra, over Vietnam blei gjennom få år sloppe dobbelt så mange bomber som i heile 2. verdskrigen til saman!

I 1970 gjekk dei til åtak på Kampuchea (Kambodsja). Folket i Kampuchea og Vietnam fekk smake den same «medisinen». USA torturerte og fengsla, dei lagde bomber som såg ut som leiker som vart sprengde når borna tok i dei. Folk vart langsamt brende i hel med napalm som klistrar seg til kroppen. USA slepte gift over skogane og utrydda planter og dyreliv. Men ingenting kunne stogge folkene i Vietnam og Kampuchea. Dei kjempa med alle våpen dei hadde og greidde til slutt å kaste dei amerikanske soldatane ut.

* Tungsten — eit anna ord for metallet Wolfram. Wolfram vert m.a. nytta i elektronisk industri og i stål, og difor er det militært viktig.

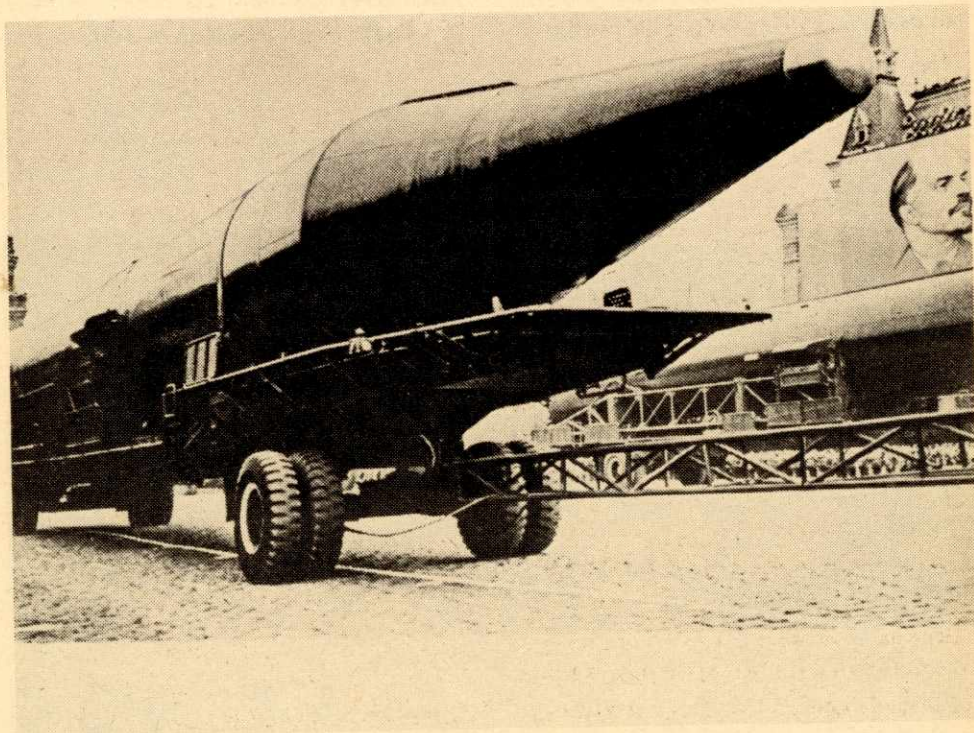
SOVJET

Dei som har makta i Sovjet pratar mykje om at dei er for sosialisme, fred og fridom. Dette er berre løgn. Akkurat som USA tvingar Sovjet fattige land til å handle med seg slik at det berre er til fordel for Sovjet. Sovjet har sørga for å sende våpen og framande soldatar til Afrika for å slå mot frigjeringsrørsler. Dette har skjedd både i Angola og i Eritrea. Sovjet held Tsjekkoslovakia okkupert på same måte som Noreg var okkupert av Tyskland frå 1940-45. Sovjet rul-

la inn med tanks og titusenvís med soldatar den 21. august 1968 og har altså halde landet okkupert i 10 år.

Dette gjorde dei fordi Tsjekkoslovakia ikkje lenger ville danse heilt etter pipa til Sovjet. Dei prøvde å få litt fridom frå Sovjet, men det tillet ikkje Sovjet. Dei gjekk til krig og invasjon for å halde på makta si.

Slik er supermaktene. Dei er dei største motstandarane av fred, fridom og sjølvstende i dag.

Supermaktene Sovjet og USA driv ei opprusting som verda aldri før har sett maken til. Dei styrkjer seg militært for å førebu seg på ein krig om verdsherredømet. Derfor lagar dei rakettar som kan nå alle hjørne av verda, har hangarskip på alle hav og prøvar å opprette basar i alle verdsdelar. Biletet viser ein russisk langtrenkjande rakett på ein militærparade i Moskva.

DEN 3. VERDA

Landa i Asia, Afrika og Latin-Amerika tilhører den 3. verda. Det er desse landa vi ofte kallar u-land. Desse landa er dei fattigaste i verda — i hundreår har dei ligge under for kolonialisme og imperialisme. Folket er fattige, endå det er her vi finn mesteparten av ressursane i verda, slik som olje, metall, mineralar osv. Det er desse landa som er hardest utsette for plyndringane frå imperialistane i dag. Men det er også her *motstanden* er hardest.

Motstanden mot supermaktene formeleg kokar i desse landa. Dei fattige ar-

beidarane og bøndene og mange, mange andre skjønar meir og meir at dei må bli kvitt imperialismen. I ei lang rekkje land er kampen komen så langt at folket har byrja å føre krig for å frigjere seg. Dei samlar seg i fjella og i skogane, skaffar seg våpen og frigjer landet sitt bit for bit. Slike frigjeringskrigar gjeng føre seg m.a. i Thailand, Burma, Aust-Timor, Malaysia, Eritrea, i Palestina og på Filippinene. Den væpna kampen blir ofte leda av kommunistiske parti, slike som AKP (m-l) i Noreg.

I landa i den 3. verda er folk så for-

Frå eit frigjort område under folkekrigen i Kampuchea der risdyrkinga har kome godt i gang. Berre vel eit år etter frigjeringa var Kampuchea i stand til ikkje berre å fø sitt eige folk, men og eksportere ris.

banna på imperialismen at endå til ein del av leiarane for landa og andre rik-folk er for å verne landa mot supermak-tene. Dei står ofte saman mot supermak-tene i FN, dei slåst for å få skikkelege oljeprisar — og i nokre land kastar dei ut representantane for USA og Sovjet.

I spissen for kampen til den 3. verda står sosialistiske land som Kina og frigjeringsrørslene og kommunistpartia i den 3. verda.

Det er den 3. verda som gir supermak-tene dei hardaste slaga og beinveges

nederlag i dag.

Den kampen dei fører peikar fram mot sosialismen over heile verda — Den kampen som går føre seg her er den kampen som driv verdsrevolusjonen mest framover i dag. Dei står i spissen for å knuse det gamle og det rotne som supermaktene representerer. Dei repre-senterer framtida.

3. verda har reist seg med ein storm. Berre på få år har frigjeringskrigar sigra og eit titals nye blitt starta. Og mange fleire vil komme til i nær framtid.

DEN 2. VERDA

Landa i den 2. verda står i ei mellomstil-ling. Dei er imperialistiske land som og utbyter landa i den 3. verda. Men dei er veike samanlikna med supermaktene, og derfor prøver supermaktene å under-trykkje også desse landa. Til dømes prø-ver USA å halde kontroll med Noreg gjennom NATO. Sovjet prøver å rane til seg delar av Noreg gjennom å ta Sval-bard og delar av Barentshavet som til-høyrer Noreg.

Sjølv om landa i den 2. verda er impe-

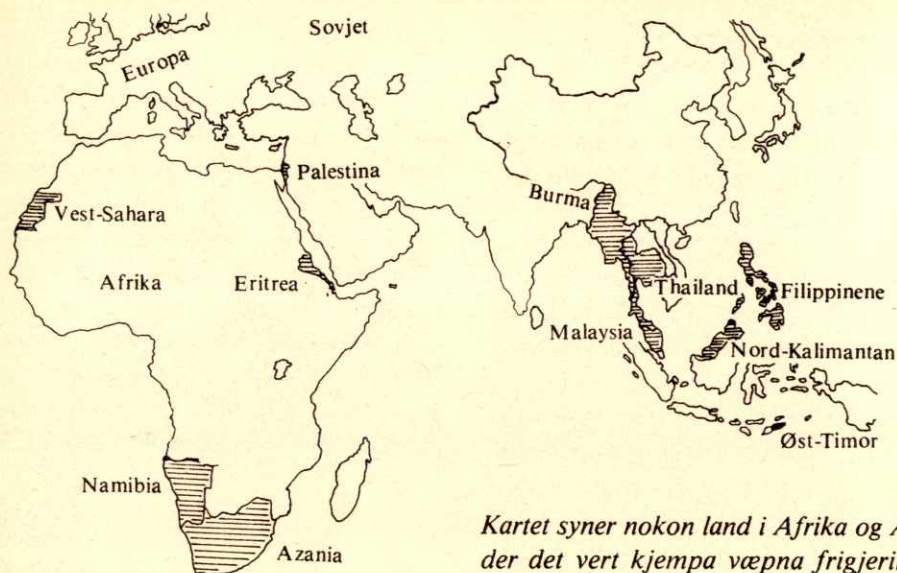
rialistland, er dei ikkje sterke nok til å ta opp kampen med supermaktene om verdsherredømmet.

Vi må slåst mot åtaka frå supermakte-ne på Noreg. Men vi må også slåst mot norsk imperialismen i den 3. verda som t.d. når norske kapitalistar har fabrikkar i Brasil og Singapore og utbyter fol-ket der, og for at arbeidarklassen skal ta makta og innføre sosialismen i landet vårt.

KRIG

På skolen har vi lært at det truleg ikkje vil bli nokon ny verdskrig. For det har vi hatt to gonger før, og det gjorde så stor

skade at no har supermaktene lært. I staden samarbeider supermaktene for å prøve å løyse usemjer med forhandlin-

Kartet syner nokon land i Afrika og Asia der det vert kjempa væpna frigjeringskrigar.

gar, seier skolebøkene. Dette er løgn.

Kvifor blir det krigar? I nyare tid har vi hatt to verdskrigar og ei lang rekkje mindre krigar. I historiebøkene lærer vi stort sett at galne og maktsjuke menneske har skulda for krigar. T.d. blir det sagt slikt tull som at vi ikkje ville ha hatt nokon 2. verdskrig utan ein mann som Hitler. Dette er løgn. Når stormaktene går til krig, er det fordi dei vil slåst for makta og pengane sine. Kvifor skulle elles USA og Sovjet drive med ei så vanvettug opprusting som dei gjer i dag?

Poenget er at dei to supermaktene førebear seg på å kaste seg i strupen på kvarandre og starte ein ny verdskrig. I dag går det føre seg ein intens konkurranse mellom supermaktene om kven som skal vere størst og herske over flest i verda. Helst ville dei vere aleine om all makt.

Dei blandar seg inn i konflikhtar over heile verda og kjenner kvarandre på tennene. T.d. i Angola i 1975 blanda begge supermaktene seg inn for å prøve å rane til seg eit nytt område dei kunne bestemme over. Sovjet kom best ut av den striden ved å kommandere cubanske troppar til landet.

USA har lidd nederlag dei siste åra medan Sovjet er på frammarsj. Sovjet blir sterkare i høve til USA. Når ulikskapen blir for stor, *må* det bli krig. Sovjet vil krevje meir, medan USA vil halde på sitt. Dette kan berre bli løyst gjennom at dei går til krig mot kvarandre.

Spørsmål:

Kvifor er det ikkje fred i verda når alle seier at dei er for fred.

NY VERDSKRIG

Derfor seier vi i Raud Ungdom at det *heilt sikkert* vil bryte ut ein ny verdskrig. Han vil bli sett i gang av USA og Sovjet. Med det har vi ikkje sagt om krigen vil bryte ut om kortare eller lengre tid.

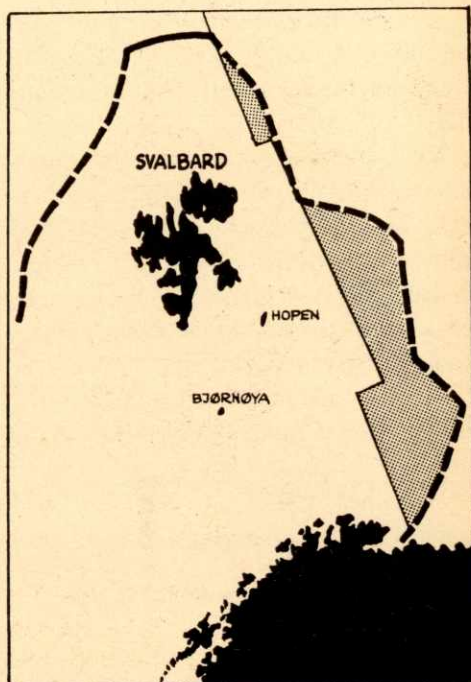
Noreg vil bli dratt inn i denne krigen. Supermaktene vil føre krig om verdsherredømme, og den som vil ha herredømme over verda må ha herredømme over Europa, mellom anna fordi det er mykje industri her, det er eitt av dei rikaste områda i verda.

Fordi det er Sovjet som er mest svoltent på å utvide makta si, er det størst sjanse for at det er Sovjet som vil gå til åtak på Noreg først.

For å ta Europa vil Sovjet gå til åtak frå nord og frå sør og kvele Europa i ein «knipetangs»-manøver. Derfor må dei sikre seg Noreg ganske tidleg, kanskje først. Derfor har Sovjet i lengre tid trent på å gjere landgang i Noreg.

Sovjet er godt førebudd på krig mot Noreg. I nord, rett aust for Finnmark, ligg den største flåtebasen i verda, Murmansk i Sovjet. Der ligg tusenvis av soldatar stasjonerte. Sovjet står også klare med fly og soldatar som kan starte eit åtak på nokre timars varsel.

Ein sovjetisk okkupasjon av Noreg vil likne på den tyske okkupasjonen 1940-45, men vil bli mykje hardare. Sovjetiske soldatar vil patruljere i gatene, det vil bli forbode å gi ut aviser som går imot okkupasjonen. Det vil bli forbode å halde møte og snakke fritt. Dersom dei får greie på at nokon er kommunistar,

Det prikket feltet syner skilnaden mellom kravet til Sovjet, etter det såkalla sektorprinsippet og kva Sovjet har krav på etter gjeldande folkerett. (Midtlineprinsippet) Gjennom dei tingingane som no held på, freistar Sovjet å få AP-regjeringa til å gje opp 155.000 kvadratkilometer av kontinentalsokkelen i Barentshavet.

vil dei arrestere dei og skyte dei. Det vil bli lite og dårleg mat til folk fordi den sovjetiske hæren vil krevje det vi har. Mange kjem heilt sikkert til å bli drepne i krigshandlingar.

Det er også mogleg at USA vil gå til åtak på Noreg. Det er svært farleg for USA om Sovjet greier å ta Noreg, men det er slett ikkje sikkert at dei vil greie å hindre dette.

Vi i Raud Ungdom er mot at Sovjet eller USA okkuperer Noreg. Da vil vi gå i spissen for å slåst mot dei som angrip landet vårt frå første dag. Vi vil oppmøde folk til å gå til krig og organisere ein folkehær for å kaste fienden ut av landet.

Vi kommunistar er nemleg ikkje mot all krig. Det finst to slag krigar: Rettferdige og urettferdige. Alle røvarkrigar som imperialistane set i gang, er vi imot. Døme på slikt er USA sin krig i Kambuchea og Tyskland sitt åtak på Noreg i 1940. Dette er røvarkrigar som dei fører for å forsvare pengemakta si og for å undertrykkje folk. Slike krigar er vi mot.

Men når folket i Vietnam, Kambuchea, Eritrea osb. grip til våpen for å

føre frigjeringskrig, da er det rettferdig krig. Slike krigar støttar vi. Ja, ikkje berre det, dersom nokon skulle prøve å gå til åtak på Noreg, vil vi gå i spissen for ein slik krig sjølve. Vi slåst ikkje for pengar, men for å frigjere landet vårt og gjere slutt på undertrykkinga. Slike krigar er vi for.

Nokre seier at dei er mot *all* krig, og at dei aldri vil ta i eit gevær. Dei kallar seg pasifistar. Dei fleste av dei meiner det godt, men dei tar farleg feil. Ingen andre enn supermaktene tener på at vi sit på ræva og seier at vi ikkje vil slåst. Så lenge det finst imperialisme, vil det finnast krig. Derfor er vi *for* krigar som slåst for å *utrydde* imperialismen. Når imperialismen er utrydda, vil det ikkje bli krig meir.

KAN VI SIGRE?

I ein slik hard krig må vi lage ein folkehær. Vi kan aldri stole på den hæren som er i dag, fordi den er leia av borgarskapet. Den vil heilt sikkert klappe saman etter ei stund dersom den i det heile vil ta opp kampen. Folket må sjølv byggje opp sin eigen hær, som ikkje er leda av borgarskapet, men av arbeiderklassen og folket.

Men kan ein slik folkehær i eit lite

21. august er blitt ein særskilt kampdag mot sosialimperialismen til Sovjet. 21. august 1968 rulla russiske tanks inn i Tsjekkoslovakia og okkuperte landet. Biletet er frå ein stand som mobiliserer folk til å gå i tog 21. august.

land som Noreg slå t.d. Sovjet? Ja, det kan han. Men kampen vil bli hard og vare lenge.

Men vi skal hugse på at supermaktene ikkje berre er ute etter Noreg. Når krigen først bryt laus, vil supermaktene føre krig over heile verda. Folk i alle land vil gripe til våpen og slåst mot dei. Til saman blir dette ei mektig kraft som vil slå supermaktene. Folket i Kampuchea

som er eit lite land, greidde å slå supermakta USA gjennom 5 års krig.

Vi kan førebu oss på krig alt i dag. Det er viktig at vi held oss i god form, at gutane går inn i militæret for å lære å skyte. Det er og viktig å lære å klare seg ute i naturen. Så er det sjølv sagt viktig at vi diskuterer dette mykje med folk, for mange er enno ikkje klare over at det går mot ein ny verdskrig.

ATOMVÅPEN

Men, seier nokre: Supermaktene har så mykje våpen, mellom anna atomvåpen. Vil ikkje ein ny krig utslette verda?

Supermaktene er så mordariske at dei vil sikkert bruke atomvåpen. Dei tar ikkje omsyn til om folk dør, og dei vil sikkert drepe mange, truleg fleire millionar. Men dei kan ikkje øydeleggje alt.

Vi skal hugse på at dei fører krig fordi dei er ute etter å auke makta si, rane til seg nye område med fabrikkar, folk og råvarer. Men kven har bruk for ein utbomba ørken? Ingen. Imperialistane kan ikkje leve utan å ha fabrikkar og folk til å jobbe for seg. Dersom supermaktene øydela alt og drap alle ville det ikkje vere nokon vits for dei i å føre krig. Derfor kan dei ikkje øydeleggje

alt, sjølv om dei heilt sikkert vil øydeleggje mykje.

Atomvåpen blir mykje brukte for å skremme. Supermaktene prøver å framstille seg sjølve slik at dei er så sterke at det ikkje er nokon vits i for folk å slåst mot dei. Dei ønskjer at vi skal leggje oss på ryggen og godta all slags terror og undertrykking frå dei berre for at dei ikkje skal øydeleggje alt. Dei håpar at vi skal bli så redde at vi ikkje vågar å slåst. Men vi er ikkje redde. Vi skal slåst mot dei når dei prøver seg, og vi skal vinne.

Spørsmål:

Kva skal vi gjere den dagen ei supermakt går til åtak på Noreg?

MØTE 3: SKOLEN

Møte 3: Skolen

Kvifor er det så mykje «bråk» i skolen? Kvifor skulkar elevane? Har du ikkje høyrst: «No er eg glad for å bli ferdig, skal aldri setje meg på ein pult igjen!»

Alt dette skjer fordi elevane synest at skolen er forbanna keisam og streng. Da protesterer dei på tusen ulike måtar.

Raud Ungdom støttar protestane og

opprøret til elevane. Men for at protestane skal gi resultat og føre til noko, må elevane organisere seg, bli samde om kva krav dei skal slåst for, og mot kven. Dei må også lære av tidlegare røynslar. Dette møtet i studiesirkelen skal vere ei hjelp til dette.

BORGARSKAPET SIN SKOLE

Skolen slik han er i dag er utforma av staten og alle dei borgarlege partia. Desse partia pratar så fint om at elevane skal trivast og lære mykje interessant. Men kva står dei i røynda for?

Høgre og Unge Høgre vil gjere skolen strengare. Dei masar mykje om at det er så mykje «uro» i skolen. Dei såkalla «umoglege» elevane må ikkje bli tatt på med silkehanskar, seier Høgre. Dei er mot at ungdomsskoleelevar skal få drive med politikk og bestemme sjølve. Dei tykkjer karakterar og eksamen er flott, for da får elevane noko å streve etter. Høyr berre kva Høgre seier i ei bok som heiter «Utdannelsessamfunnet», gitt ut av Høgres landsstyre:

«Det er unntagelsesmennesket, eneren, som har skapt de store fremskritt i menneskehetens historie. Hele vår kul-

tur, hele vår sivilisasjon bygger på enkeltmenneskets første innsats. I vår tid er det kanskje enda mer nødvendig enn tidligere å sørge for at begavelsene får full anledning til å utvikle sine evner optimalt ... Skolens oppgave blir i første rekke å finne frem til disse spesielt begavede barn ved hjelp av de undersøkellesmetodene man råder over, og komme til klarhet over på hvilket område deres begavelse ligger.»

(Jo Benkow var formann i den komiteen som sa dette.)

Høgre seier altså: Skolen er til for genia og ingen andre!

— *Arbeiderpartiet og AUF* har ansvaret for skolen slik han er i dag. Det er dei som hatt makta i alle komitear i Stortinget der skolepolitikken vert vedtatt.

Skoleungdom frå Peking i Kina blir ønskte velkomne av tidlegare fattigbønder når dei kjem for å slå seg ned på landsbygda og arbeide saman med bøndene i Lucheng-kommunen.

Det er AP-regjeringa som set denne politikken ut i livet, vedtar kva bøker vi skal ha, kva reglar skolen skal ha osv.

— *SV og Sosialistisk Ungdom* kallar regjeringa for ei «arbeidarregjering» og stemmer for budsjettet til Kyrkje- og undervisningsdepartementet etter at dei-
ra eigne små endringsframlegg er blitt stemte ned. I programmet til Sosialistisk Ungdom seier dei at dei er for karakterar i skolen.

Alle desse partia og ungdomsorganisasjonane forsvarer skolesystemet stort sett slik det er i dag, men prøver å lappe det saman med reformer.

Men reformer kan ikkje gjere skolen i dag bra for elevane. Den verkelege grunnen til at elevane vantrivst er at skolen er lagt opp for å tene kapitalistane, ikkje elevar og arbeidsfolk.

Skolen i dag skal mellom anna tene to føremål for kapitalistane:

1. Lære ungdommen å tru på det kapitalistane seier. Kapitalistane treng folk som er vane til at andre tar avgjerder og at dei reglane som er sette opp skal bli følgde. Det verste dei veit er arbeidarar som stiller krav og går til aksjonar og streikar. Dei vil at vi skal tru at gud rår over lagnaden vår, at vi må overlate all styring til ekspertane, og at arbeidarane ikkje skjønar noko sjølve, at Stortinget er det mest demokratiske i heile verda. Skolen må lyge om korleis arbeidarane tok makta i Kina så ikkje arbeidarane i Noreg skal finne på det same.

2. Gi elevane eit minimum av naudsynt kunnskap. Fabrikkeigarane treng arbeidarar som kan lese og skrive og som kan jobben sin. Dersom ikkje arbeidarane kunne dette, ville heile Noreg stoppe opp. Ville det bli bygd svære skip dersom arbeidarane ikkje kunne skjønne ei arbeidsteikning? Korleis ville det ha gått med ein TV-reparatør som ikkje visste

noko om elektrisitet? Det ville ikkje ha gått. Dette er den einaste grunnen til at kapitalistane gir elevane kunnskap. Ein slave trong ikkje skole for å gjere arbeidet sitt, derfor gadd heller ikkje eigarane å lage skole for dei. Berre slaveeigarane sine egne born fekk undervisning.

Det store fleirtalet skal komme ut av skolen etter 9 år med litt naudsynt kunnskapar så dei kan drive fabrikkane, gjere rutinearbeid på eit kontor og vere *lydige* arbeidarar.

Nokre få har fått streka opp heile karrieren, skal gå på universitet i Noreg eller i utlandet og bli direktørar og sjefar. Borgarskapet må ha folk som kan overta plassen i direktørstolen, på statsministerkontoret, som politisjefar og offiserar.

Skolen er livsviktig for herskarklassen. Der prøver dei å forme ungdommen slik at dei ikkje skal styrte kapitalistane, men godta samfunnet slik det er.

UNDERTRYKKING AVLAR MOTSTAND

Men sjølvsagt får dei ikkje dette til slik dei vil. Dei greier ikkje å hjernevaske folk fordi ungdommen blir undertrykt og sjølv kan sjå at det dei seier ikkje er sant. Dessutan protesterer elevane mot handsaminga dei får i skolen.

Vi vil ta opp nokre av dei viktigaste kampsakene vi meiner står i skolen.

KAMP MOT KARAKTERAR OG EKSAMEN!

Karakterar og eksamen er blodig urettferdig. Dei måler ikkje kva vi eigentleg kan i eit fag, men om vi kan meir eller mindre enn dei andre i klassen. Det er fastlagt på førehand kor mange prosent

av elevane som skal ha 2, 3, 4 osv. i karakterer.

Karakterar og eksamen øydeleggjer for undervisninga. Sjølv om læraren kanskje vil noko anna, så høyrer vi ofte at dei seier «Nei, no kan vi ikkje prate om dette lenger, for no er det berre tre veker til eksamen», og så er det attende til pugginga att. Karakterane lærer oss opp til å pugge og ukritisk godta det som står i lærebøkene, i staden for at vi skal diskutere og skjønne ting skikkeleg.

Karakterane splittar. Samarbeid blir kalla fusk, og det er bra om andre gjer det dårleg på prøver. Gjennom å stadig gi elevane stort sett dårlege karakterar

skal det dunkast inn i hovuda våre at vi ikkje er verd noko, ikkje kan noko og ikkje skjønar noko, i staden for at vi får *hjelp* til å rette på ting vi ikkje skjønar.

Raud Ungdom er imot heile eksamens- og karaktersystemet. Vi er for å fjerne heile elendet, også karakterar som stått/ikkje stått. Vi er for at folk skal kunne ta den utdanninga dei har lyst til og kunne velje yrke fritt. Det er urettferdig at karakterane på ungdomsskulen skal avgjere nesten heile framtida di og kva jobb og utdanning du skal få.

Elevane må aksjonere mot karakterar og eksamen. Her er nokre framlegg:

— Boikott prøver og eksamen, særleg ubudde prøver.

— Nekte leksehøyning.

— Samarbeid om å rette oppgåvene og nekte å levere dei inn.

— Symbolsk brenning av karakterbøker, male slagord på skoleveggen, hengje opp ein vimpel i flaggstanga med slagord måla på osb.

— Brenne dei verkelege karakterbøkene.

MOT DET REAKSJONÆRE INNHALDET I UNDERVISNINGA!

— *Samfunnskunnskapen* gir eit falskt bilete av samfunnet. I grunnbok for 9. skoleåret ved Paul Figved m.fl. står det på s. 91:

Økonomisk makt

For hundre år siden var nesten all økonomisk makt i Norge samlet hos dem som eide eller ledet bedriftene i næringslivet. I vår tid har Stortinget fått betydelig makt over samfunnets økonomi. Gjennom lovgivningen og bestemmelser om skatter og avgifter kan Stortinget styre og kontrollere den økonomiske utvikling. Staten er også eier eller medeier av flere av landets største bedrifter, og deres virksomhet blir kontrollert av Stortinget.

I de enkelte bedriftene blir det samtidig gradvis innført bedriftsdemokrati, slik at de ansatte får medbestemmelsesrett i bedriften.

På denne måten blir det folket som gjennom de politiske partiene og de bedriftsdemokratiske ordninger har overtatt en stor del av den økonomiske makt i Norge.

Samanlikn dette med det de diskuterte på første møtet!

— *Historia* gir eit falskt bilete av røyndomen. Mest er det prat om kongar og

store menn, og vi høyrer lite om folket og korleis det levde. Samanlikn sitatet av Jo Benkow i byrjinga av dette møtet med det diktet av Brecht som står trykt ved sidan av!

EN LESENDE ARBEIDERS SPØRSMÅL

Hvem bygde Theben med de sju portene?

I bøkene står noen kongenavn.

Har kongene slept på murblokker?

Og Babylon, ødelagt så mange ganger:

Hvem gjenreiste Babylon så mange ganger?

Lima strålte av gull: Hvor bodde

bygningsarbeiderne i Lima?

Den kinesiske mur ble endelig ferdig:
Hvor gikk murerne da?
Det store Roma er fullt av triumfbuer:
Hvem satte dem opp? Over hvem triumferte de?
Og i sanges Bysantz: Bodde alle i slott?
Selv i sagnenes Atlantis brølte de drukne
på sine slaver den natten da havet kom.

Den unge Alexander tok India.
Han alene?
Caesar slo gallerne.
Hadde han ikke engang med seg en kokk?
Filip av Spania gråt da hans armada
gikk under: Var det ingen andre som gråt?
Fredrik den andre seiret i sjuårskrigen. Hvem
seiret bortsett fram ham?

På hver side: en ny seier.
Hvem kokte seiersmaten?
Hvert tiår: en ny stor mann.
Hvem betalte regningen?

Så mange historier.
Så mange spørsmål.

Kven har rett?

Liknande dømme kunne vi finne frå
mange andre fag. Men ta for dykk lære-
bøkene sjølve og finn fram dømme. Dis-
kuter dei andre faga de har.

Spørsmål:

Er det rett at skolen gir eit rengd og
falskt bilete av røyndomen?

Slikt som dette må vi protestere mot. Vi
veit at det kan vere vanskeleg å stå mot
ein lærar eller ei bok som har masse ma-
teriale å vise til, men ikkje godta alt som
står i bøkene. Ikkje tru at alt læraren

seier er sant. Skaff dykk anna materiale,
krev tid til diskusjonar. Ikkje godta dår-
lege karakterar fordi læraren er usamd
med deg. Dersom det er streik, krev at
nokre av arbeidarane skal komme på
skolen for å fortelje!

KREV DEMOKRATISKE RETTAR!

På skolen er det ei mengd strenge og tå-
pelege reglar som skoleleiinga held på
fordi elevane skal lære seg å bli lydige,
og for å få dei til å tru at unge folk ikkje
veit noko, at dei er nokre sauar som må
gjetast. Ungdomsskoleelevane blir nekta

dei mest grunnleggjande demokratiske rettane som å gi ut skoleavis utan sensur, må ha godkjenning for å opprette organisasjonar og lag på skolen, får ikkje lov til å selje politiske aviser eller de-

le ut løpesettlar osv. Vi må krevje rett til alt dette; krev rett til fri veggavis, at allmøte skal vere høgaste organ, krev rett til å gå ut i friminutta.

KORLEIS VIL VI HA SKOLEN?

1. Vi vil lære om røyndomen. Arbeidsfolk er tente med å vite mest mogleg om naturen og samfunnet. Når arbeidarane ved ei verksemd skal slåst for høgare lønn, hjelper det godt å kunne rekne ut kor mykje leiinga ved verksemda snyt dei for. Når vi skal gjere revolusjon, må vi ha lært om tidlegare røynsler frå revolusjonane, og vi må vite mykje om folket i Noreg og om situasjonen i verda. Skal vi byggje sosialismen, må arbeidar-klassen ha mykje kunnskap om kjemi, fysikk, biologi, historie, om alt mogleg. I Sovjet rett etter revolusjonen oppmoda Lenin ungdommen til å skaffe seg kunnskap så dei kunne byggje ut kraftliner og elektrisitet og modernisere landet. Slik må det vere når arbeidarklassen har makta.

I Vietnam dreiv FNL eit stort arbeid for å lære folket å lese og skrive. Dei hadde små klassar ute i jungelen med berre ei tavle til hjelp.

Arbeidarklassen i Noreg har og slåst for kunnskap. I byrjinga av 1900-talet sloss dei for at alle born skulle få gå på skole.

Vi i Raud Ungdom er for å lære, og for at elevane skaffar seg mest mogleg kunnskap.

2. Vi vil lære gjennom å binde saman teori og praksis. I Kina blir det brukt

verkelege døme frå fabrikkar til dømes i fysikkundervisninga. Etterpå kan elevane dra ut på fabrikken og sjå sjølve korleis det dei har lært verkar. Det er lov å bruke ein del bøker på prøver. Lærarar som kjem med overraskingsprøver og kjem med spørsmål for å lure elevane blir sterkt kritiserte. Kvar skole driv ein liten fabrikk eller ein åkerlapp som ein del av skolen. Ein månad i året er elevane ute og jobbar på ein fabrikk eller i jordbruket utanfor skolen. Kvar skole er knytt til ein fabrikk eller eit jordbruks-kollektiv og arbeidarane derifrå kjem på skolen og kontrollerer at undervisninga tener deira interesser.

Skolen i Noreg er heilt omvendt: Undervisninga er veldig teoretisk, og elevane får ikkje høve til å kontrollere at dei dei lærer stemmer med det verkelege livet.

3. Vi vil ha demokrati på skolen. I Kina har ikkje lærarane nokon særskild rett til å kommandere berre fordi dei er lærarar. Elevane og lærarane skal saman komme seg gjennom stoffet, og elevane skal lære av kvarandre. Dei flinke skal hjelpe dei svake framover, ikkje trække dei ned. I Kina har dei timer i veka der dei diskuterer undervisninga, kritiserer læraren og kvarandre.

BERRE SOSIALISMEN KAN SKAPE EIN BRA SKOLE

Det er ikkje tilfeldig at døma våre er henta frå det sosialistiske Kina. I Kina har arbeidarane og bøndene gjort revolusjon og byggjer sosialismen. Da blir skolen lagt opp ut frå arbeidarklassen og elevane sine interesser.

Skolen kan ikkje bli grunnleggjande

endra før under sosialismen. Derfor må elevane slåst for revolusjon.

Men vi kan slåst for ei rekkje betringar i skolen i dag. Vi må stille krav om demokratiske rettar for elevane, at karakterane skal bort, og stille krav til undervisninga.

DET ER RETTFERDIG Å GJERE OPPRØR

Mange tenkjer på at opprør og aksjonar på skolen blir straffa. Skoleleiinga kan gi oss dårlege karakterar, nekte elevane å gå utanfor porten. Dei vil alltid prøve å ta einskildpersonar, finne ut kven som er leiarane og utvise dei, forhøyre dei til skrekk og åtvaring for dei andre elevane.

Da må vi spørje oss sjølve: Skal vi knele eller ta att? Skal vi gå rundt heile livet med bøygd nakke og la urettvisa i skolen halde fram, eller skal vi ta opp kampen koste kva det koste vil? Den *einaste* måten å bli kvitt det rotne skolesystemet som piner og plagar elevar kvar dag, er å slåst innbite mot det. Og nokre må starte, sjølv om det kan vere få i byrjinga. Elevkampen vil heilt sikkert gi resultat, og arbeidarklassen i Noreg vil heilt sikkert kaste av seg åket ein gong, og gjere revolusjon.

Det er rettferdig å gjere opprør, men kampen må organiserast og planleggjast, og vi må reise mange elevar til kamp så vi kan rette harde slag mot skolesystemet og ikkje berre slå i blinde kvar for oss.

Spørsmål:

Diskuter kva krav de kan stille på skolen dykkar, og korleis de skal starte aksjonar.

Det har vore alt for få kampar på ungdomsskolane dei siste åra. I 1971-72 var det ei bølge på mange skolar med boikott av normerte prøver. I 1972 var det ein vellykka streik mot EEC på Apalløka i Oslo. Vi skal trekkje fram nokre røynsler frå ein av dei aller første organiserte kampane, nemleg det såkalla

Manglerud-opprøret. Denne saka skapte stor opphissing i pressa («Rødegardistene inntar Manglerud»). Vi lar ein som var med på kampane på Manglerud på den tida fortelje:

Det heile starta i grunnen ut frå Vietnamkrigen. Nokre i SUF-laget (føreløparen til Raud Ungdom) tok initiativet til ei FNL-gruppe. Vi samla oss hos ein og valde styre. Vi sette oss jævlig grundig inn i situasjonen i Vietnam. Eg trur eg visste *mykje* meir om Vietnam da enn eg gjer no.

På det første møtet i gruppa var det 20 stykke. Så hadde vi ope møte med film og innleiing. Vi gjekk på dørbesøk på heile Manglerud. Dei reaksjonære starta «Gruppa for Konservativ Ungdom» (GFKU) for å gå imot FNL-gruppa, og vi hadde mange harde diskusjonar.

Ein kveld sat vi på møte i FNL-gruppa og prata om kva vi kunne gjere. Da var det ein som kom på den lyse ideen at vi kunne heise eit FNL-flagg i flaggstanga på skolegarden. Vi klekka ut ein sikker metode og sette i gang rett etter møtet utan meir om og men. Vi organiserte vakter — to i kvart hjørne av skolegarden. Tre skulle snakke med vaktmeisteren, og to heiste flagget. Da elevane kom på skolen dagen etter, blei det røre i skolegarden, mange diskusjonar. Ein frå GFKU prøvde å dra ned flagget, men blei stoppa. Vi ringde like godt til alle Osloavisene, og dei kom. VG skreiv med svær overskrift: «FNL inntar Manglerud skole.» Vaktmeisteren ringde til brannvesenet som stilte med brannbil og stige og fekk ned flagget til slutt. Neste

dag hang det flagg på om lag 11 skolar i Oslo-området. Ein annan viktig aksjon FNL-gruppa hadde, var ein demonstrasjon utanfor den amerikanske ambassaden. 7 blei arresterte.

Vi byrja å skrive i skoleavisa om Vietnam, og så støtta vi kulturrevolusjonen i Kina. Dette var for mykje for nokre folk i stroket, og menighetsrådet starta boikott av butikkar som hadde annonsar i skoleavisa. Etter to nummer stoppa lærarrådet avisa. Dei laga nye reglar for avisa som sa at ein lærar skulle gå gjennom ho før ho kunne bli utgitt. Desse reglane gjekk vi sjølv sagt imot, og leverte nr. 3 til DUS-klubben (De unges spareklubb — som trykte skoleaviser for heile Oslo) til trykking. DUS-klubben stoppa avisa etter påbod frå rektor, og heile opplaget blei inndratt. Men vi var frekke og gjekk ned på DUS-klubben og sa at rektor hadde gløymt å få med seg platene og at vi skulle hente dei for han. Slik fekk vi tak i platene og kunne trykke avisa ein gong til (på SUF-trykk). Da denne avisa blei spreidd på skolen, gjekk ein av folka i Gruppa for Konservativ Ungdom til rektor med ho. To elevar blei innkalte og sat i avhøyr i 5 timar — skikkeleg avhøyr med rektor og begge inspektørane og ei kontordame som noterte. Resultatet blei at dei fekk vite kvar heile opplaget var — heime hos ein elev. Dei drog heim til han og drog inn avisa på nytt. Vi blei ganske paffe. Men etter tre veker fekk vi trykt ho opp for tredje gong, og ho vart delt ut av folk utanfor porten.

På den tida starta vi og elevsamfunnet. Rektor saboterte det — sa at elevrå-

Elevar og studentar i Kina er aktivt med i. Her studenten Lu Chiang-tien frå Peking ute på markene i Shensi-provinsen der han lærer risdyrking av ein gammal bonde.

det ikkje kunne ta initiativet osb. osb. Men til slutt fekk vi det da til, og på det første møtet utfordra vi Unge Høgre mot Tron Øgrim om Vietnam. Da dei fekk vite kven som skulle innleie mot dei, torde dei ikkje stille. På møta hadde vi innleiing, diskusjon og dans til eit lokalt band. Vi viste filmen «Krig i tunnelar» fleire gonger (ein film frå den kinesiske motstandskrigen mot Japan). Både foreldre og elevar kunne komme på møta.

Elevrådet byrja å ta opp ein del saker som rektor mislika. Da nekta han rett og slett elevrådet å ha møte. Vi heldt ulovleg møte ved flaggstanga i skolegarden og kravde at dersom elevrådet ikkje fekk fungere, blei det streik. Og så laga vi pressemelding om det. Det var kanskje

første gongen nokon elevar truga med streik, så det blei oppslag om det over alt, frå Indre Varanger Blad til Sørland-ske Tidende. Rektor måtte forklare seg til pressa, for det var jo slått fast i lover og greier at elevane skulle ha elevråd. Han forklarte at han berre hadde late elevrådet få ei pause, men det var jo ikkje sant. Han stoppa all elevaktivitet ved skolen (både GFKU og FNL-gruppa). Berre det kristeleg skolelaget fekk halde fram.

Vi fann ut at dette ikkje berre var ei sak som galdt dei aktive på skolen, men dei demokratiske rettane til alle elevar, og vi sette i gang ein underskriftskampanje med fire krav:

1. Rett til elevaktivitet på skolen.
2. Rett til skoleavis utan sensur.
3. Rett til å gå ut i storefri (det var berre 10. klasse som fekk gå utanfor skoleporten, og det var eit rote system med elevvakter som skulle passe på at ingen andre gjekk utanfor porten).
4. Lov til å røyke i skolegarden.

Vi gjekk rundt til alle elevane og fekk underskrifter for dette. Vi fekk lov til elevaktivitetar igjen, og ei fri skoleavis.

Denne aksjonen heldt fram neste år, og da var eit nytt krav kome til: Å få vere inne i friminutta. Ein dag hadde vi eit svært møte i skolegarden for desse krava. Nokre gjorde framlegg om at vi skulle gå inn i aulaen, og vi okkuperte han — 600—700 elevar. Vi låste døra og sette ut vakter. Så hadde vi møte for krava våre. Det var ein tverrpolitisk aksjon med stor støtte. Lærarane hadde kome

seg opp på galleriet gjennom ein annan inngang og sto der oppe og truga med at vi måtte attende til klasseromma. Men vi heldt fram med streikemøtet og tok ein heil time av undervisninga. Etter dette blei elevvaktsystemet avskaffa. Eg hugsar at vi fekk halde eit vellykka møte i DNS (Det Norske Studentersamfund) med elevrådsformannen og rektor som innleiarar.

Skoleleiinga prøvde heile tida å plukke ut leiarane for aksjonane og trakasserte dei særskilt. Eg vart innkalt der som det var noko — omtrent same kva det var. Veit ikkje kvifor dei tok meg, men eg hadde altså vore formann i FNL-gruppa. Eg hugsar særleg ein månad — da vart eg innkalla mest kvar einaste dag. Kvar gong det ringde i telefonen i klasserommet, visste eg at det var eg som skulle ned til rektor. Til dømes var det forbode å dele ut løpesetlar. Da gjekk vi i timane og putta løpesetlar i ytterlommene på kleda som hang på gangen.

Eg fekk alltid Ng i stil. Hugsar ein stil eg skreiv om Vietnam. Han fekk eg Ng

på, og kommentar: «Du er nok litt for ung til å skrive om verdsproblema enno». Seinare gav eg bort stilane mine til ei jente som gjekk i ein annan klasse. Ho fekk alltid Mg på dei same stilane!

Året med okkupasjonen blei to elevar utviste. Elevrådsstyret hadde gitt ut ein løpesetel der dei kritiserte rektor hardt for at han ikkje ville låne ut aulaen til eit møte. Da plukka han ut to elevar og ville utvise dei. Han innkalla alle i elevrådet ein for ein, og pressa nokre til å seie at dei ikkje hadde godkjent setelen (han fekk endåtil skolelegen til å uttale at den eine eleven var mentalt ubalansert!).

Historia frå Manglerud er berre eitt døme på korleis elevar har reist kamp for rettane sine. Men det er eit viktig døme fordi det syner at det går an, og at ungdomsskoleelevar ikkje er «små born» som ikkje kan bestemme noko sjølve.

Bruk røynslene frå Manglerud og andre stader til å diskutere kva de kan gjere på dykkar eigen skole!

TILLEGG

Karl Marx

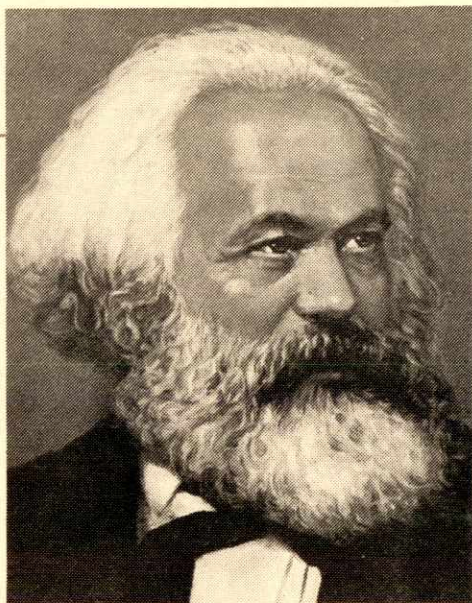
Marx blei født i 1818. Far hans var advokat, så Marx kom frå ein borgarleg familie. Men han brukte heile livet sitt for arbeidarrørsla og kampen for sosialismen.

Marx blei først student. Han las og studerte utruleg mykje. Kanskje ingen annan visste så mykje om historie, økonomi, filosofi og politikk som han. Han skjønna at det var utviklinga av økonomien og klassekampen som forandra samfunnet, og ikkje ein gud eller geni. I mange bøker og artiklar la han fram synet sitt. Det viktigaste han har skrive er «Kapitalen», som handlar om korleis det kapitalistiske samfunnet oppstod, korleis kapitalistane utbytar arbeidar-klassen, og korleis det kapitalistiske systemet til slutt vil gå under, like sikkert som at vår følgjer vinter.

Saman med Engels skreiv han «Det kommunistiske partis manifest».

Marx og Engels er grunnleggjarane av den kommunistiske teorien. Alle verkelege kommunistar har det kommunistiske samfunnet som mål, der menneska ikkje er delte i klassar, der det ikkje finst undertrykking eller ein stat som undertrykkjer folket, der krigar og naud er avskaffa.

Sjølv om Marx brukte veldig mykje av tida si til å studere og skrive, var han ingen støvete bokorm. Han jobba hardt for å organisere arbeidarane til klassekamp mot kapitalistane og staten. Han

Karl Marx

var med på å stifte og leie fleire revolusjonære organisasjonar.

Herskarane skjønna godt kor farleg Marx var for det kapitalistiske systemet. Han blei arrestert og stilt for retten, og han blei utvist både frå Tyskland, Frankrike og Belgia på grunn av den revolusjonære verksemda si. Dei siste 34 åra av livet sitt budde han i London.

Heile tida var han lutfattig. Han tente ikkje mykje på bøkene og artiklane han skreiv, og mange gonger fekk han hjelp frå Engels for å få mat og klede til familien. Han døydd i 1883.

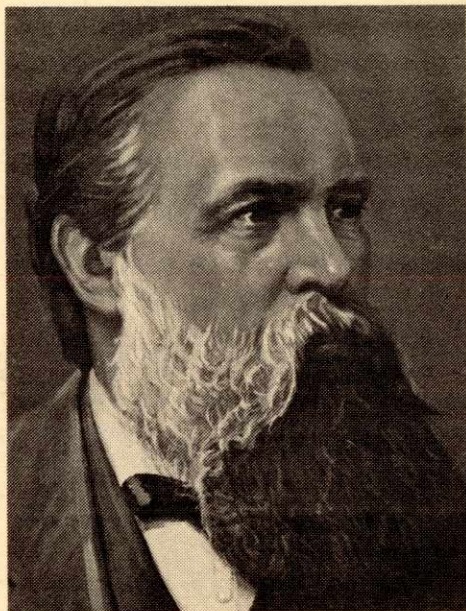
Forlaget Oktober har gitt ut desse artiklane av Marx: «Det kommunistiske partis manifest», kr.8 — 56 sider, «Lønn, pris og profitt», kr.8 — 64 sider, og «Kritikken av Gotha-programmet», kr.6 — 70 sider.

Friedrich Engels

Engels blei født i Tyskland i 1820, og var son av ein stor kapitalist. Far hans kravde at han skulle jobbe ved verksemdene hans. Der såg han korleis arbeidarane levde den gongen, med useieleg fattigdom, barnearbeid, steinhardt slit og tronge husvære. Han skjønna at rikfolk kunne velte seg i luksus fordi dei utbyta arbeidarane.

I 1844 trefte han Marx. I mest 40 år jobba dei saman. Dei jobba i fleire revolusjonære organisasjonar og skreiv fleire bøker og artiklar saman. Engels skreiv mykje om historie, filosofi og naturvitskap.

Arbeidet til Marx og Engels gav store resultat. På slutten av 1800-talet bygde mest alle arbeidarparti over heile verda på marxismen. Engels døydde i 1895.

Friedrich Engels

Lenin og revolusjonen i Russland

Lenin heitte eigentleg Vladimir Uljanov. Han var født i 1870. Alt som tenåring blei han revolusjonær. Han jobba i revolusjonære organisasjonar som oppmoda til å gjere opprør mot tsaren (keisaren) i Russland, som leda streikar og studerte marxismen. Politiet var etter

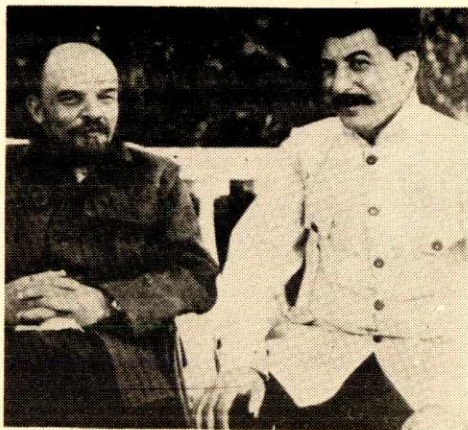
han heile tida, og han tok dekknamnet Lenin for å forvirre dei. Men i 1895 blei han arrestert og send til Sibir, slik tsarstyret bruka å gjere med revolusjonære for å halde dei borte frå arbeidarane i byane og for å knekkje dei.

Etter nokre år slapp han ut. Politifor-

følgjane gjorde det umogleg å bu i Russland. Han drog til utlandet, og i åra framover budde han det meste av tida i ulike land i Europa. Derifrå organiserte han og leda det russiske sosialdemokratiske partiet. (Først frå 1919 kalla det seg kommunistparti.) Aviser, løpesetlar og bøker blei smugla inn i Russland.

Våren 1917, under første verdskrigen, gjorde arbeidarane og bøndene i Russland opprør og avsette tsaren. Lenin kom attende til Russland. Tsaren var styrta, men kapitalistane hadde framleis statsmakta. Arbeidarane ville ikkje lenger leve under kapitalismen, og dei fattige bøndene hadde fått nok av at godseigarane åtte jorda. Leda av Lenin og kommunistane, gjekk arbeidarane og bøndene til væpna opprør. Hausten 1917 oppretta dei den første sosialistiske staten, det første proletariatets diktatur i verdshistoria.

Arbeidarane tok over fabrikkane, bøndene tok jorda frå godseigarane. Men herskarane ville ikkje gi seg. Dei organiserte væpna kontrarevolusjon. Dei kapitalistiske regjeringane i England, Frankrike, USA, Japan og fleire andre land sende militærstyrkar for å knuse sosialismen. Men arbeidarane og fattigbøndene vann. Sjølv om dei var dårleg utstyrte, kjempa dei med heltemot og glød mot dei reaksjonære og imperialistane, for å byggje sitt eige samfunn utan utbyting.

Lenin og Stalin

Lenin utvikla marxismen på mange område. (Derfor blir den kommunistiske teorien ofta kalla marxismen-leninismen.) Mellom dei mest kjende bøkene hans er «Staten og revolusjonen» og «Imperialismen». Han utvikla og teorien om korleis det kommunistiske partiet skal verke for å leie arbeidarklassen i kampen for revolusjonen og sosialismen. Lenin døydde i 1924.

Forlaget Oktober gir for tida ut «Utvalgte verker i 12 bind» av Lenin, som inneheld mykje av det viktigaste han har skrive. Forlaget Oktober har og gitt ut nokre hefte med artiklar av Lenin, mellom anna «Sosialisme og krig», kr.7 — 56 sider, og «Imperialismen og kløyvinga i sosialismen», kr.6 — 20 sider.

Stalin og sosialismen i Sovjet

Stalin blei født i 1879. Stalin var eit dekknamn, egentleg heitte han Josef Djugasvili. Familien hans levde i djup fattigdom. Far hans var arbeidar på ein skofabrikk, men han døydde tidleg. Mor hans jobba som vaskekone. Ho greidde å få Stalin inn på ein presteskole, som var einaste sjansen born av fattigfolk hadde til å få gratis utdanning.

Men Stalin hadde inga interesse av gudar og anna overtru. Han blei ein opprørrar og blei sjølvsagt utvist frå skolen. Han blei medlem av det sosialdemokratiske partiet, gav ut ulovlege løpesetlar, organiserte arbeidarane til streikar og opprør i Tbilisi (Tiflis), ein by i Grusia (Georgia). Gong på gong blei han arrestert og send til Sibir, men gong på gong greidde han å rømme for å halde fram med det revolusjonære arbeidet.

Saman med Lenin leda han revolusjonen i 1917. Da Lenin døydde i 1924, blei han vald til leiar for kommunistpartiet etter Lenin.

Fram til han døydde i 1953 stod Stalin i spissen for kommunistpartiet og for den første sosialistiske staten, Sovjetunionen. I 30-åra var det krise i heile den kapitalistiske verda. Fleire millionar arbeidslause levde nær sveltetrensa. I Sovjet var det annleis. Der blei det bygd ein sosialistisk planøkonomi. I staden for kapitalistar og godseigarar stod arbeidarane, fattigbøndene og dei organa dei valde, sovjet, (sovjet tyder «råd») i spissen for staten. Arbeidsløyse, fattigdom,

analfabetisme blei avskaffa. Det attendeliggjande jordbrukslandet blei ein svær industrinasjon.

Det kom godt med da Hitler og Nazi-Tyskland gjekk til åtak på Sovjetunionen i 1941, under 2. verdskrigen. Hitler trudde han skulle greie å knuse det sosialistiske landet på få månader. Det gjekk annleis. Sovjet, under leiing av Stalin, blei hovudkrafta i å fri verda frå nazityranniet.

Etter krigen heldt bygginga av sosialismen i Sovjet fram. Etter at Stalin døydde i 1953, greidde reaksjonære krefter å vinne makta i Sovjet. Dei har forandra landet til det det er i dag: Ei fascistisk og imperialistisk supermakt.

Forlaget Oktober har gitt ut fleire av bøkene til Stalin, mellom anna heftet «Den dialektiske og historiske materialismen», kr.5 — 48 sider, «Mot vulgariiseringa av parolen om sjølvkritikk», kr.4 — 20 sider.

Det er gitt ut bøker av Stalin: «Spørsmål i leninismen», kr.64 — 652 sider, «Marxismen og språkvitenskapen. Sosialismens økonomiske problemer i SSSR», kr.28 — 143 sider.

Dersom du vil lese om revolusjonen og utviklinga i Sovjet, kan du lese «SUKP(b)'s historie», kr.39,50 — 380 sider. Om kva som skjedde etter at Stalin døydde, kan du lese i «Sosialimperialismen, Sovjet i dag», kr.34,50 — 240 sider.

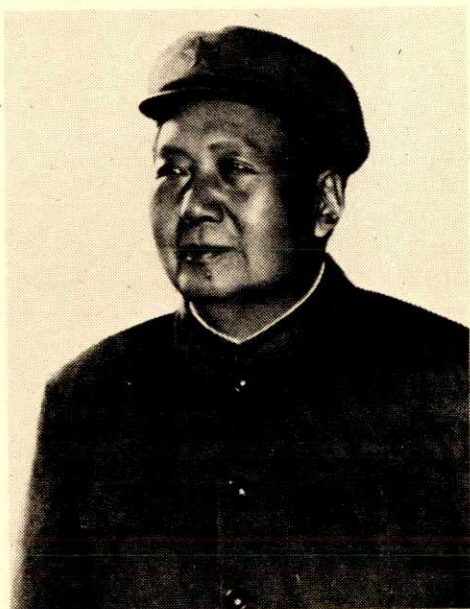
Om Mao Tsetung og revolusjonen i Kina

Mao blei født i 1893. Foreldra hans var bønder. Mao blei tidleg opprørar. På den tida var det godseigarane og nokre storkapitalistar som hadde makta i Kina. Fleire imperialismakter heldt delar av landet okkupert for å plyndre det. Dei som hadde makta heldt det kinesiske folket nede i fattigdom og vankunne.

Mao var med på å stifte det kinesiske kommunistpartiet i 1921. I slutten av 20-åra leda Mao væpna opprør mellom bøndene. Dei oppretta frigjorte område. Godseigarane, storkapitalistane og imperialistane tolte sjølsagt ikkje dette, og dei sende veldige hærar for å knuse dei frigjorte områda.

Det militære presset førte ein gong til at Mao måtte ta med seg heile hæren sin og marsjere frå sør til nord i Kina. Titusenvis marsjerte over 1 200 mil — over 6 gonger så langt som frå Kristiansand til Nordkapp — på to år. Dette blei kalla «Den lange marsjen». Heile tida var dei under åtak frå fiendehærar. Dei måtte kjempa seg fram til dei kunne opprette eit nytt frigjort område i Nord-Kina.

Da Japan gjekk til åtak på Kina i 1937, gjekk Mao og dei kinesiske kommunistane i spissen for å forsvare landet. I 1945 blei japanarane kasta ut. Herskarklassen starta nye krigar mot dei frigjorte områda. Men det kinesiske folket nekta å bøye seg, og dei vann, sjølv om hærane til godseigarane og storkapi-

Mao Tsetung

talistane hadde betre våpen, enormt med pengar og støtte frå USA. I 1949 blei Folkerepublikken Kina oppretta, som Mao leda til han døydde i 1976.

Frå byrjinga av 50-åra har sosialismen blitt bygd i Kina. Kina var fattig, og dei bygde massevis av fabrikkar, gruver og andre verksemder for å lage ting folket trong. Før frigjeringa svalt mange. Bøndene gjekk saman om å dyrke jorda, for å lage meir mat. Dette blei kalla kollektivbruk. Prostitusjon, narkotikamisbruk og mange alvorlege sjukdommar som herja Kina før i tida, blei avskaffa. Folk lærte å lese og fekk utdanning.

Frå midten av 50-åra såg Mao og dei kinesiske kommunistane at Sovjet hadde

skifta line. Leiarane der støtta ikkje len-
ger kommunismen, men førte ein kapi-
talistisk politikk og omvandla Sovjet til
eit kapitalistisk og imperialistisk land.
Mao og dei kinesiske kommunistane av-
slørte dette på møte med kommunistar
frå heile verda, og i talar og artiklar.

I Sovjet hadde leiarane i staten, par-
tiet og i mange verksemdar blitt ein ny
herskarklasse. Dei utbyta arbeidarane
og bøndene slik kapitalistane og godsei-
garane hadde gjort før. Også i Kina var
det slike folk som ønska å innføre kapi-
talismen på nytt. Nokre av dei hadde vo-
re godseigarar og kapitalistar før, eller
var nær knytte til dei. Andre hadde høge
stillingar innanfor det sosialistiske sam-
funnet. Etter kvart byrja nokre slike
folk å te seg som sjefar over folket, skaf-

fe seg fordelar og forfølgje alle som kri-
tiserte dei.

For å hindre at slike folk fekk makta
og blei til ein ny herskarklasse, starta
Mao ein ny revolusjon i midten av 60-
åra. Han blei kalla «Den store proletari-
ske kulturrevolusjonen». Arbeidarane,
bøndene, studentane og andre delar av
folket heldt veldige møte der dei kri-
tiserte leiarar som sjefa over folk, som
levde i sus og dus og prøvde å bli nye
herskarar. Mange slike blei avsette.
Nokre fekk halde fram dersom dei ved-
gjekk feila sine. Alle folk som jobba på
kontor, i statsapparatet, som leiarar for
verksemdar og liknande, måtte vera med
på vanleg arbeid ei viss tid av året, for at
dei ikkje skulle miste kontakten med
vanlege folk.

*Yenan. Ein kjend stad frå den kinesiske revolusjonen. Her heldt Mao Tsetung og sentral-
komiteen i kommunistpartiet til i fleire år under motstandskrigen mot Japan.*

På denne måten vart det proletariske diktaturet styrka i Kina, slik at arbeidarane, bøndene og resten av folket framleis skulle ha makta.

Mao har skrive mange viktige artiklar. Han har vist at klassekampen held fram under sosialismen, og at arbeidarene, bøndene og andre delar av folket aldri må slappe av og la sjefar, byråkratar og andre folk i leiande stillingar bli til ein ny herskarklasse. Mao viste at dette har skjedd i Sovjet som er blitt ei fascistisk og imperialistisk supermakt.

Vi kan lære veldig mykje av å lese det Mao har skrive. Mykje er gitt ut på Forlaget Oktober, til dømes boka «Skrifter i utvalg», som har fleire av dei viktigaste

artiklane hans. Dessutan finst det fleire hefte, mellom anna «Taler på Yenan-konferansen om kunst og kultur», kr.7, og «Om de ti viktigste forholda», kr.5 — 30 sider. I boka «Om den langvarige krigen» legg Mao fram prinsippa for folkekrig. Andre viktige artiklar er også gitt ut av Forlaget Oktober i egne hefte: «Bekjemp bokdyrkelsen. Forbedre våre studier», kr.2, «Tjen folket», kr.1, «Om 2. verdenskrig», kr.6 — 48 sider, «Om nydemokratiet», kr.8, — 48 sider. No har også «Verker i utvalg, bind 5» komme, kr.49, hefta, 532 sider. Du kan og tinge på heile serien med «Verker i utvalg av Mao Tsetung».

Sovjet etter Stalin

I dag er ikkje Sovjet eit sosialistisk land. Det er ikkje arbeidarklassen og folket som har makta i Sovjet, men ein klikk byråkratar, industrileiarar og leiarane i partiet. Dei kallar seg framleis «kommunistisk», men er ikkje meir kommunistiske enn Høgre eller «Norsk Front». Herskarane har innført fascismen. Alle som er imot dei som har makta, blir forfølgde, sette i fengsel, sende på sinnssjukehus eller dei blir til og med avretta. Fabrikkane blir drivne for å få mest mogleg profitt, og leiarane for verksemdene og resten av hersarklassen stikk store delar av overskotet i egne lommer, nett som i det kapitalistiske Noreg. Mange arbeidarar går arbeidslaus, medan herskarane lever i

Sovjet er ikkje lenger eit sosialistisk land. Ein ny herskarklasse som lever i stor luksus har makta. Biletet viser motar for den nye hersarklassen.

luksus. Bresjnev til dømes, har til hobby å samle på digre luksusbilar og vedde-
laupshestar.

Korleis kan eit sosialistisk land bli kapitalistisk på nytt? Under sosialismen er sjølv sagt ikkje alle folk sosialistar og kommunistar. Nokre få drøymmer om å opprette eit nytt klassesamfunn der dei sjølve er den herskande klassen, der dei har all makt og tråkkar på vanlege folk, der dei sjefar over det arbeidande folket og skaffar seg feite lønningar medan andre alltid må slite for å greie seg.

Får slike folk sjansen, vil dei gjere kontrarevolusjon, avskaffe sosialismen og opprette eit nytt kapitalistisk diktatur.

I Sovjet hadde slike folk kome seg inn i kommunistpartiet. Dei lest vere kommunistar, men i røynda var dei borgarar. Ein slik fyr var Khrustsjov, som overtok etter Stalin og herska fram til 1964, da Bresjnev overtok. Først fekk Krustsjov og tilhengarane hans kasta alle som støtta Stalin ut av kommunistpartiet. Så bakvaska dei Stalin, kalla han «mordar» og «despot», og det blei forbode å lese kva Stalin hadde skrive. Samstundes som dei kalla seg «kommunistar», forfalska dei heile den kommunistiske teorien. Dei reviderte

han. Derfor kallar vi dei revisjonistar.

Det økonomiske systemet blei på nytt kapitalistisk. Staten eig verksemdene. Men produksjonen blir driven for å få mest mogleg overskot og makt for herskarane, ikkje til beste for folket.

Dei støtter ikkje lenger revolusjon i dei kapitalistiske landa, og dei nektar å gi våpen til folk i undertrykte land som slåst mot imperialismen.

Hersarklassen i Sovjet starta ei veldig opprustning. Dei bygde ei enorm militærmakt, med marine på alle hav, nett som USA. Andsynes dei fattige landa i verda kjøper dei billig og sel dyrt, skaffar seg billige råvarer, og byggjer verksemdar der overskotet går til herskarane i Moskva i staden for til folket sjølv. Hersarklassen i Sovjet utbyter mange folk i verda, særskilt i Aust-Europa, slik USA utbyter folka ved å kontrollere mykje av rikdommane i mange land i Europa, Sør-Amerika, Asia og Afrika.

Tevlinga mellom USA og Sovjet om herredømmet i verda vil til slutt føre til ein verdskrig mellom dei to supermakterne.

AKP(m-l)

AKP(m-l) vil seia Arbeidaranes Kommunistparti (marxist-leninistane). AKP(m-l) vart skipa i 1973. Partiet har leidd mange viktige kâmpar og aksjonar. AKP(m-l) kjempar for at arbeidarane skal få høgare løn og betre stader å bu. Dei slåst mot kvinnediskriminering

og mot underkuing av ungdommen. AKP(m-l) stør alle folk i verda som slåst for å frigjere seg, og protesterer mot all underkuing og urettferd. Partiet vert hata av dei som har makta her i landet. Mange medlemer og sympatisørar av partiet er vorte sparka frå jobben sin.

Tryggingspolitiet freistar så godt dei kan å få greie på kven som er medlemmer.

Men ingen ting av dette kan hindre kommunistane i å sigre til slutt.

AKP(m-l) er partiet til arbeidarklassen i Noreg. Det vil ikkje seie at alle arbeidrarar er medlemmer av partiet eller at fleirtalet av arbeidarane er samde med AKP(m-l) i dag.

Det vil seie at AKP(m-l) er det partiet som slåst for det som er best for arbeidarane no og det som er best for dei i framtida. Det er berre eit sosialistisk Noreg som kjem til å skape trygge kår for arbeidsfolk. Difor slåst AKP(m-l) for sosialismen. Og AKP(m-l) fortel at kapitalistane vil freiste med alle middel å

Aktivistar for Raud Valallianse spreier materiale og avisar på Kalvøya-festivalen utanfor Oslo.

hindre at Noreg vert sosialistisk. Difor må arbeidarane og alle andre som vil ha sosialisme vere godt budde og klar over at revolusjonen kjem til å gå føre seg med våpen i hand.

Raud Ungdom

Raud Ungdom er ungdomsorganisasjonen til AKP(m-l). Alle som stør Raud Ungdom og AKP(m-l) kan bli medlem. Raud Ungdom er open for alle som vil slåst mot kapitalismen, som vil lære om sosialismen eller som vil slåst mot den underkuinga som ungdommen er utsett for på skolar, på arbeidsplassar og i framtida.

Medlemmer av Raud Ungdom set i gang aksjonar og går i brodden for striden til ungdommen. Vi slåst mot imperialismen og stør folka i den 3. verda som vil frigjere seg. Vi set i gang kurs og studie-

ringar der du kan lære meir om samfunnet vi lever i. Du kan lære om kor mykje løgn lærebøkene inneheld. Du kan lære om Kina og Mao Tsetung, om sosialismen og om grunnen til at arbeidsfolk er utbytte.

Du treng ikkje vite alt for å bli medlem. Tvert om, Raud Ungdom er til for at ungdom skal lære meir om kommunismen, om klassekamp.

Dersom du synst at Raud Ungdom står for det som er rett, så meld deg inn og bli med og gjer Raud Ungdom endå betre!

Sommarleir

Kvart år vert det skipa sommarleirar over heile landet. Dei er opne for alle som har lyst til å vite meir om kva AKP(m-l), Raud Ungdom og NKS står for. Somme leirar er for eldre folk, andre for ungdom. Dei varer ei veke.

På leirane er det fleire politiske foredrag, gruppediskusjonar og allmanna-møter. Det er eit fint høve til å lære mykje om politikk, og å spørje om alt du lurar på.

Sommarleirane er små kommunistiske

samfunn. Heile leiren vert demokratisk leidd gjennom diskusjonar og vedtak.

Sommarleirane er og fin ferie. Det er gode høve til bading og sport. Vil du vite meir om sommarleirane, så spør ein som er med i Raud Ungdom eller ein annan som har vore på leir.

Du kan melde deg på hos medlemmer i Raud Ungdom som du kjenner, eller du kan lese lysingar om leirane i Klassekampen eller Røde Garde og melde deg på slik det står i lysinga.

Streikekampen

Under kapitalismen vil streikar bryte ut gong på gong. Arbeidarane ser at medan dei slit og jobbar, er lønna deira låg, medan fabrikkeigarane og sjefane stikk store fortenerer i lomma. Prisane aukar, men lønningane er dei same slik at arbeidarane får mindre å leve for. For å kjempe mot forverringa, eller for ein sjeldan gong å oppnå betringar, går arbeidarane til streik. Produksjonen stoppar opp, og inntektene strøymer ikkje lenger inn til fabrikkeigarane og sjefane. På den måten prøver arbeidarane å tvinge kapitalistane til å gi etter for rettferdige krav.

Nokre streikar rettar seg ikkje beinveges mot arbeidsforholda på staden, men til dømes mot norsk medlemskap i EEC, for forbod av naziorganisasjonar osb. Slike streikar kallar vi politiske streikar.

Streikane er ein veldig viktig del av klassekampen. Det er ein open kamp mellom kapitalistklassen og arbeidarar. I ein streik lærer arbeidarane mykje om samfunnet. Dei ser klart kven som støttar dei, og kven som går imot dei. Dei ser at leiarane for verksemdene går imot sjølv små og enkle krav. Dei ser at staten har gjort mest alle streikar ulovlege, sjølv om det er ein av dei viktigaste måtane arbeidarane kan slåst for interessene sine på. Dei ser at kapitalistane gong etter gong sender politi mot dei streikande. Dei ser at Arbeidarpartiet går imot dei. Leiinga i LO og fagforbunda gjer alt for å knekkje streikane, og gir ikkje dei streikande eitt øre i støtte, sjølv om dei seier dei har streikekasser med millionar av kroner. Dei ser at leiinga i SV og «NKP» seier at dei stør ar-

beidsfolk, samtidig med at dei spreier løgner om streikande arbeidarar.

Men arbeidarane ser også at det er mange som støttar dei. AKP(m-l) gjer alt dei kan for å støtte. Streikestøttekomitear samlar inn pengar. Titusenviis av arbeidsfolk over heile landet, og mange fagforeiningar sender støttefråsegner og gir pengar. Mange streikar får sympati frå breie lag av folket, fordi alle kan sjå kor rettferdige streikane er.

I 70-åra har det vore både fleire og hardare streikar enn det var i 50- og 60-åra.

Nokre av dei viktigaste streikane dei siste åra:

1970: Arbeidarane i Sauda og sporvegsarbeidarane i Oslo streika for betre lønningar.

1971: Arbeidarane ved Austad i Tromsø streika for betre arbeidsforhold. Austad er ei trelastbedrift.

1972: Politiske streikar mot medlemskap i EEC.

1974: Heismontør-streiken. Telefonsentralmontørane ved Standard Telefon & Kabel i Oslo streika.

1975: Arbeidarane ved Hammerverket i Stavanger streika for å hindre usakleg oppseiing av ein arbeidar. Saka kom i retten, og til slutt dømde Høgsterett at oppseiinga var usakleg. Men arbeidarane som streika fekk sparken.

1976: Streiken ved Jøtul i Oslo for å fjerne ein sjef som tyranniserte arbeidarane. Arbeidarane ved Linjegods på Alnabru i Oslo streika for betre lønningar. Ei gruppe framandarbeidarar ved Norsk Champignon i Skedsmo streika mot dei nedverdigande arbeidsforholda. Arbeidarane ved Zinken i Odda streika for betre lønningar. Heile Papirindustriarbeidarforbundet hadde politisk streik og kravde forbod av naziorganisasjonen «Norsk Front».

1977: Bryggearbeidarane i Oslo streika mot ein avtale som gav store lønnsnedslag. Arbeidarane ved Steinulla i Moss streika for betre lønningar. Kommune-tilsette i Oslo streika mot ein dom som gav to nazistar erstatning etter at sporvegsarbeidarane i Oslo hadde kravt dei vekk frå arbeidsplassen sin.

Dette er berre nokre få av alle streikane som har vore dei siste åra.

1. mai

1. mai er den internasjonale kampdagen til arbeidarklassen. Denne dagen demonstrerer arbeidarar og mange andre for krava sine, mot kapitalismen og for sosialismen.

1. mai-demonstrasjonane starta i 1890. Den gongen var kravet om 8-

timars arbeidsdag det viktigaste. Da var ikkje 1. mai fridag slik han er i landet vårt no. Da fekk mange folk sparken dersom dei skofta jobben og demonstret. I andre land blei og blir arbeidarar skotne på og drepne når dei demonstrerer 1. mai.

På mange stader i Noreg blir det no organisert Fagleg 1. maifront-demonstrasjonar. Her demonstrerer tusenvis av folk mot undertrykkinga av arbeidsfolk, for ungdommen sine krav, mot imperialismen eller for sosialismen, og mange andre rettferdige saker. Dei fleste stader i landet er Fagleg 1. maifront-toga dei største.

Arbeidarpartiet arrangerer og 1. mai-tog. Desse toga blir brukte til å støtte Arbeidarpartiregjeringa og den kapitalistiske politikken ho fører. Nokre stader arrangerer også SV og «NKP» tog.

Dei står for om lag det same som Arbeidarparti-toga.

De må og vere med i demonstrasjonar og tog som Fagleg 1. maifront arrangerer. Det er viktig at så mange som mogleg kjem ut og protesterer denne dagen. Da viser vi at vi er mange som ikkje finn oss i å bli tråkka på og utbytta. De bør diskutere dykk imellom kva saker de vil demonstrere for eller protestere mot no 1. mai. Og så må de få med dykk så mange som mogleg i toget til å slutte opp om krava dykkar!

8. mars

8. mars er den internasjonale kampdagen til kvinnene. I dei siste åra er denne dagen vorten markert med demonstrasjonar rundt om i landet. Dei to siste åra har Kvinnefronten teke initiativ til å skippe 8. mars-komitear. I desse komiteane sit det kvinner med ulikt politisk syn. 8. mars-komiteane har arbeidd aktivt for å samle flest mogleg kvinner til å de-

monstrere mot all kvinneundertrykking.

Fleire og fleire kvinner og jenter slåst aktivt for sjølbestemt abort, for gratis dagheim til alle barn, for arbeidsplassar til kvinner, for lik løn for likt arbeid, mot imperialismen og fascismen og mange andre saker.

8. mars er den dagen kvinnene markerer styrken sin bak desse krava.

Fascismen, nazismen og «Norsk Front»

Hitler var nazist. Det styret han stod i brodden for i Tyskland, gjekk ut på slikt som:

— Alt demokrati vart avskaffa. Alle andre parti enn nazi-partiet vart forbode. Fagforeiningane vart avskaffa. Kommunistar, sosialistar og andre som var mot

Hitler vart fengsla, torturerte og myrda i tusental. Folk som berre prøvde å seie Hitler imot, kunne rekne med at Gestapo (det hemmelege statspolitiet) kom på døra til dei om natta og fekk dei sendt i konsentrasjonsleir. Alle måtte følgje der Führer (føraren), ingen diskusjon vart tolt.

— Staten var rasistisk. Hitler påsto at tyskarane var betre enn alle andre folkeslag, og vanvørde alle andre folk. Særskilt gjekk det ut over jødane. Hitler fekk fleire millionar av dei utrydda i gasskamra.

— Tyskland vart den verste imperialistmakta. Hitler sette i gang den andre verdskrigen. Tyskarane erobra det meste av Europa. Men då Hitler freista å ta dei sosialistiske Sovjet, lei han nederlag.

— Storkapitalen fekk all slags føremonar. Streikar og lønskrav var forbode. Ingen frie fagforeiningar eller andre arbeidrarorganisasjonar var lovlege, medlemmer og leiarar for dei vart tekne, torturerte og sende i konsentrasjonsleir. Storkapitalen fekk kjempeprofittar. Over alt der Tyskland erobra kom storkapitalen etter, plyndra områda og fekk gigantiske fortener.

På skulen lærer vi at grunnen til at Hitler gjorde alt dette fæle og grusomme, var at han var ein galen tyrann. Det er rett at han var ein sinnssjuk diktator. Men kvifor let dei mektige i Tyskland ein sinnssjuk diktator regjere i 12 år (1933-1945)? Av di storkapitalistane tente på det. Dei hadde føremon av at han knuste organisasjonane til arbeidarane, og at han erobra land etter land som dei tyske storverksemdene kunne bruke for å auke profitten sin. Difor let dei han halde på og støtta han aktivt, sjølv om dei lett kunne kasta han om dei ville det. Storkapitalen i Tyskland støtta han før han fekk makta, og dei støtta den fællegele politikken hans etterpå.

Det tyske nazipartiet til Hitler er eit døme på ein type kriminelle politiske organisasjonar som fanst i tju- og trettiåra i om lag alle land i Europa. Somme stader kalla dei seg nazistiske, andre stader fascistiske. Fascistpartiet til Mussolini i Italia hadde makta der frå 1922 til 1943. Partiet til Quisling, Nasjonal Samling (NS), var det norske nazipartiet på den tida. Det hadde ingen støtte mellom folk. Men då dei tyske nazistane okkuperte Noreg i 1940, sette dei inn Quisling som regjeringssjef. Han var ein landssvikar, og vart dømd og skoten i 1945.

Nazistane og fascistane lei nederlag i den andre verdskrigen. Men ideologien deira er ikkje død. I mange land har det dukka opp nazistiske og fascistiske organisasjonar på ny. I Noreg kallar dei seg «Norsk Front». Føraren der heiter Erik Blücher. «Norsk Front» står for same politikken som nazipartiet til Hitler.

«Norsk Front» er rasistisk. Dei vanvørder andre folkeslag, særskilt om dei har ein annan hudfarge. Dei går inn for å forfølge og terrorisere framandarbeidarar, og å jage dei ut or landet. Dei er heilt mot at alle folkeslag er like og skal ha dei same rettane.

«Norsk Front» er mot alt demokrati. Fagforeiningar, det kommunistiske partiet, og alle andre organisasjonar som er mot nazismen skal verta knuste. Terror mot arbeidsfolk og føremoner for storkapitalen, er politikken til «Norsk Front».

I dag rettar «Norsk Front» terroren sin særskilt mot kommunistane i AKP(m-l) og framandarbeidarane. Nazistane i Noreg stod bak attentatet mot

Oktoberbokhandelen i Tromsø i 1977, der det berre var slumpetreff at folk ikkje vart drepne. Dei har og retta attentat mot andre bokhandlar, kontor, 1. mai-demonstrasjonar og andre progressive tiltak.

Om dei kom til makta er det ikkje berre kommunistane og framandarbeidarane som kjem til å bli terroriserte. Alle demokratiske rettar kjem til å bli avskaffa.

Nazismen og fascismen er den verste fienden arbeidsfolk har. Heile det norske folket fekk svi for landssviket og terroren deira under den andre verdskrigen. Quislingpartiet NS var forbode etter krigen. Nazistane og fascistane er politisk kriminelle. Nazistiske og fascistiske

organisasjonar må aldri få vekse fram meir.

DNA-regjeringa vil ikkje forby «Norsk Front». Men hundretusentals arbeidsfolk går inn for å få dei forbode. Heile Papirindustriarbeidarforbundet har streika for dette kravet, og hundrevis av fagforeiningar har kravd det. Dette er eit særst viktig krav i dag. Samtidig er det viktig å kjempe ned alle nazistar og nazistiske grupper der dei dukkar opp. Eit fint døme her er elevane ved Stokmarknes gymnas. Dei kravde at ein nazistisk lektor, Hoaas, som er ein av leiarane i «Norsk Front» og som har skrive fleire propagandaskrift for nazismen, skulle verte kasta ut or skolen.

Røde Garde

Røde Garde er avisa til Raud Ungdom. Ho kjem ein gong i månaden og kostar 3 kroner. Du kan tinge ho for 30 kroner i året. I Røde Garde står det mykje om

kva som skjer på ungdomsskolar og gymnas, og på yrkeskolane. Det står om korleis unge arbeidarar og arbeidslause har det, om kampar for «ein stad å vere» og mot politivald, om sosialismen og om politikken til Raud Ungdom.

Uredd

Uredd er eit blad som Raud Ungdom lagar for elevane på ungdomsskolen og

mange andre. Det kostar berre 1,50. Det tar opp dei tinga som ungdommen er opptatt av på ein enkel og grei måte. Det er fint å selje til alle i klassen, vener og kjende.

Klassekampen

Klassekampen er dagsavis som kjem ut alle dagar i veka utanom sundag. No har ho 16 sider kvar dag.

Det er veldig viktig at det finst ei kommunistisk dagsavis. Her får du vite kva som skjer i Noreg og i verda kvar einaste dag. Du kan lese om korleis arbeidsfolk har det, og om kampane deira mot fa-

brikkeigarar og sjefar, om korleis ungdom aksjonerer for «ein stad å vere», om korleis folka i 3. verda slåst mot imperialismen og om sosialismen i Kina.

Du får kjøpt Klassekampen av dei som sel ho på gata, på verksemdar og i bustadstrokk. Ho finst og i Narvesenkioskar og i Oktoberbokhandlane. Det er best å tinge — da får du ho heim i postkassa kvar einaste dag.

Bøker som er fine å lese, og kvar du finn dei

Mange stader i landet finst det Oktober-bokhandlar. (I Oslo sel bokhandelen Tronsmo bra bøker.) Der vil du finne mange bøker som du kan lære av, og som er spennande å lese. Mange av dei blir gitt ut av Forlaget Oktober.

Forlaget Oktober gir ut mange bøker om den kommunistiske teorien, t.d. av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao. Du finn og bøker av mange andre store kommunistar, og bøker som legg fram synet til AKP(m-l), Raud Ungdom og

NKS (Noregs Kommunistiske Studentforbund), AKP(m-l)s studentorganisasjon.

Du bør skaffe deg ein katalog over dei bøkene som er gitt ut av Forlaget Oktober. Hugs også at det er kome ut mange gode bøker på andre forlag. (Sivle heiter eit lite forlag som har gitt ut mykje bra.)

No skal vi nemne ein del bøker som vi meiner er bra å lese og som gir mykje informasjon og lærdom utan å vere for vanskelege:

Alexander Fadejev:

Den unge garde

554 s. kr 54,-

Eit storverk om den illegale striden Sovjet-ungdommen førte mot dei tyske

okkupantane under den andre verdsrigen. Hendingane i boka er henta frå det verkelege livet, og handlar om ei motstandsgruppe frå den vesle gruvebyen Krasnodon i Ukraina.

Bodil Ekre

Vi må gjera noko, Hans!

107 s. kr. 19,50

Hans er dum. Det har han lært den tida han har gått på skolen. Men han er ikkje dummare enn at han skjønner det fins urett i verda. Både på heimstaden, Barklo, og i det fjerne Vietnam der amerika-

narane dreper og plyndrar. I denne boka blir du med Hans på demonstrasjon mot filmen «Green Berets», ein propaganda-film for amerikanerane si framferd i Vietnam. Du blir med han på skolen, på fest og heime hos familien. Ei bok for ungdom.

Asmund Haugen

Oss menneskeforaktere i mellom

160 s. kr. 18,-

Asmund Haugen har vore politiaspirant ved Oslo Politikamier. Boka hans er ei bok ungdom, særskilt i dei store byane, nikkar attkjennande til. Dei nøler ikkje ein augneblink med å gå god for det Haugen fortel om tøffe og brutale

politifolk som heller gjev «durven» ein på trynet enn å kome med nokre venlege ord. I tillegg til forteljinga til Haugen inneheld boka ei rekkje fotografi som syner politiet i aksjon, og eit etterord som syner at det Haugen fortel ikkje er noko særtilfelle, men passar inn i den mengda av historier ein kan fortelje om brutal politivold.

Torild Brekke.

Jenny har fått sparken!

125 s. kr. 27,-

Leif, bakar som tok til i lære då han var 15 år, seier dette om boka: «Endeleg har vi fått ei lettlesen, spanande og lærerik bok om kvardagen vår, om korleis vi har det på jobben, korleis vi tenkjer på oss

sjølve, på sjefane våre, framtida vår og kampen vi må føra for eit betre samfunn.»

Boka er og ein kvinnevernroman. 60 år gamle Jenny får sparken etter 18 år ved fabrikkjen. Dei yngre jentene tek opp kampen for Jenny, og dei vinn!

Jon Michelet.

Orions belte.

450 s. kr. 42,-

Tre «fribyttarar» dreg til Svalbard i ei gammal skute for å tene litt ekstra på jakt. Ved eit slumpetreff kjem dei over ein russisk lyttestasjon. Dei vert oppdaga og jakta er i gang. Ein kjem seg unna. Men i staden for å få vern frå norske sty-

resmakter vert han fengsla, klaga for å ha skote ein russisk tenestemann og sett under harde avhøyr. Romanen er mykje meir enn ei spanande handling. Vi får se rivaliseringa mellom supermaktene på nordkalotten i klare strøk. Forfattaren er kjend frå før for romanen «Jernkorset».

Chu Po

Spor i snøen

Del 1: Hestepisker Hsu

110 s. kr. 22,-

Del 2: Ta Tigerfjellet med krigslist

215 s. kr. 27,-

Del 3: Seier ved Karpeporten

160 s. kr. 24,-

Forfattaren var med i Den åttande rutearmeen under frigjeringskrigen. Romanen kom i 1958 og vart mektig popu-

lær. Han er sjeldan spanande og handlar om ei lita avdeling frå frigjeringshæren som i 1946 skal spore opp og gjere til in-kjes bandittavdelingar som terroriserer folket. Denne romanen vart undertrykt av «firebanden». «Firebanden gjorde alt dei kunne for å undertrykkje all kultur frå før kulturrevolusjonen slik at dei sjølve skulle få æra for det som vart laga og synt fram. Først no er boka komen på ny i Kina.

Dag Solstad

SVIK —Førkrigsår

200 s. hft kr 36,- innb. kr. 47,-

I Rathkesgate på Grünerløkka i Oslo lever arbeidarfamiliene medan krigen kjem nærare. Romanen fortel om korleis leiarane for Arbeidarpartiet sveik arbeidarklassen og stødde dei fascistiske «slaktarane» i Finland mot Sovjetunionen i Vinterkrigen. Denne kampanjen vert nytta for å knekkje kommunistane

og tryggje klassesamarbeidet på fabrikkane. Rundt denne tråden vert livet til vanlege arbeidar vove inn. Vi er med på «Austkantstafetten» og dans i Grünerløkka folkets hus. Spaniakjemparane kjem heim, og så kjem krigen. Romanen får eit framhald i to band. Der vil Solstad skrive forteljinga om korleis dei personane du møter i denne boka opplevde krigsåra frå 1940 til 1945.

P. M. Lysestøl

Palestinerne. Historie og frigjøringskamp

272 s. kr. 30,-

Ei veldig fin bok som fortel om korleis

det palestinske folket har blitt svike og forrådt i mange, mange år, og korleis folket har tatt til å slåss mot sionistane i Israel for å få att landet sitt, og mykje meir.

Nikolai Ostrovskij

Hvordan stålet ble herdet

423 s. kr. 46,-

Ein roman frå Russland i revolusjonstida. Arbeidarguten Pavel Kortsjagin veks opp under tyranniet til tsaren. Han

vil slåst mot uretten og følgjer dei revolusjonære når revolusjonen kjem, er med i det illegale arbeidet og seinare i borgarkrigen. Etter revolusjonen ofrar han seg heilt for oppbygginga av den første arbeidarstaten i verda.

Sunao Tokunaga

Gata utan sol

167 s. kr. 35,-

Japansk arbeidarroman. Tre tusen arbeidarar kjempar i nitti dagar mot den japanske finansblokka og mot politiet.

Dei blir splitta, ein del blir fengsla. Men kampfronten utvider seg stadig. Berre sulten gjer at streiken bryt saman. Dei gamle gir opp, men ungdommen løfter fana for å gå til nye kampar.

Asbjørn Elden

To slags folk i Travelfoss

345 s. kr. 39,50

I denne boka har Asbjørn Elden skrive saga om to slags folk i Travelfoss, ein industristad som dei fleste i Noreg. Byen er oppdikta, men det Elden har å for-

telje er truverdig nok. To slags folk — det er husmenn og velberga bønder, tenestefolk og gardfolk, bruksarbeidarar og bruksherrar, lønsarbeidarar og direktørar. Ja, det er to slags folk i fagforeiningane og to liner som tener kvart sitt slag.

Dritero Agolli:

Kommisær Memo

314 s. kr. 44,-

Ein av dei mest populære romanane i Albania. Boka handlar om frigjeringskrigen mot fascistane og nazistane i Albania under den andre verdskrigen.

Ho fortel om korleis kommunistpartiet, gjennom kommisær Memo, vinn leiinga i frigjeringskrigen. Ein spanande og varm roman som fortel mykje om kva krigen mot inntrengjarane gjer med landet og folket der.

A. M. Marksmann

Per Stigmanns eventyr, del 1

208 s. kr. 29,50

Spanande og humoristiske forteljingar om Per Stigmann i Sverige på 1300-talet. Eventyra tar heile tida parti for folket

mot herrane. Bak Marksmann gjøymmer den kjente svenske kommunisten Nils Holmberg seg. Han publiserte for første gang desse eventyra i ungdomsbladet Rekord-Magasinet på 40-talet.

STUDIESIRKEL FRÅ RAUD UNGDOM

Har du lurt på kvifor vanlege folk ikkje har noko å seia i Noreg?

Har du lurt på kvifor nokre land er rike medan andre er fattige?

Har du lurt på kvifor det vert laga meir våpen enn nokon gong før, samtidig som nesten alle snakkar om fred?

Har du lurt på kvifor skulen er så drepende keisam?

Har du tenkt på korleis du eigentleg ville ha skulen dersom ungdommen kunne avgjera?

Lurer du på korleis det vil verta i eit sosialistisk Noreg?

Denne studiesirkelen gir svar på slike spørsmål. Han fortel og om kven Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao var, og mykje anna.

Sirkelen er på tre møte. Han er enkelt skriven og alle kan skjønna han.

START EIN STUDIESIRKEL!

MELD DEG INN I RAUD UNGDOM!

